Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc !

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 18 (274)
luni
29 aprilie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

O cerință a agriculturii moderne:

CADRE TOT MAI BINE PREGĂTITE

Prof. dr. docent Nicolae GIOSAN
președintele Consiliului Superior al Agriculturii

Dezbătînd probleme fundamentale ale perfecționării vieții noastre economice, politice și sociale, recenta plenară a C.C. al P.C.R. a pus într-o puternică lumină legătura strînsă, indisolubilă dintre partid și popor, înalta răspundere a comuniștilor față de viitorul patriei noastre.

Una din importantele probleme luate în discuție în cadrul plenarei a constituit-o îmbunătățirea profilului, organizării și conținutului învățămîntului de toate gradele, corespunzător cerințelor actuale și de perspectivă ale societății noastre socialiste. Studiile întreprinse în această direcție, măsurile elaborate pe baza lor și a amplelor dezbateri care au avut loc, măsuri aprobate la plenară, reflectă grija permanentă a partidului și statului nostru pentru ridicarea nivelului de cultură și de pregătire a tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Așa cum a apreciat în cuvîntarea sa tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„Discutarea acestei probleme și adoptarea, în cadrul plenarei, a măsurilor corespunzătoare sînt menite să asigure realizarea în practică a Directivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la ridicarea pe o treaptă superioară a învățămîntului în țara noastră“.**

Transpunerea în viață a măsurilor stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. va contribui la îmbunătățirea educației și pregătirii profesionale a tinerilor, va asigura dezvoltarea cercetării științifice, progresul tehnicii și culturii, sporirea aportului tuturor oamenilor muncii la opera de construire a socialismului în patria noastră.

În ultimii 10—15 ani, statul a depus eforturi susținute pentru dezvoltarea bazei tehice materiale a învățămîntului de toate gradele. Importantele fonduri acordate au permis lărgirea, an de an, a spațiilor de școlarizare, îmbunătățirea continuă a dotării unităților de învățămînt cu laboratoare și material didactic, în vederea instruirii temeinice a elevilor și studenților.

În anii puterii populare, și învățămîntul agricol s-a bucurat de o deosebită atenție din partea conducerii de partid și de stat. S-au reclădit din temelii institutele agronomice din București și Iași, s-au dezvoltat cele din Cluj, Timișoara și Craiova, au fost construite în ultimii ani zeci și zeci de noi școli profesionale și tehnice pe lîngă unitățile agricole de producție.

Ca o urmare firească a dezvoltării puternice a învățămîntului agricol de toate gradele, numărul cadrelor calificate pregătite pentru agricultură a fost în continuă creștere. Astăzi, în acest sector al economiei naționale își aduc o contribuție calificată la sporirea producției agricole peste 22 000 de specialiști cu pregătire superioară, circa 50 000 de tehnicieni și aproape 90 000 de mecanici agricoli. Pentru permanenta îmbunătățire a pregătirii în diversele forme de învățămînt agricol, profilele școlilor de specialitate, planurile de învățămînt și programele analitice s-au adaptat permanent la noile condiții create în agricultura țării noastre.

Încheierea cooperativizării agriculturii a determinat o creștere a atenției acordate nu numai în vederea pregătirii temeinice a specialiștilor necesari unităților de producție, ci și pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agricole a întregii țărănimi. Școala generală din mediul rural, în ale cărei ultime clase un obiect de predare îl constituie și „Agricultura“, a contribuit în mare măsură la orientarea și pregătirea în acest domeniu a tineretului sătesc, a viitorilor cooperatori.

Trecerea la învățămîntul general de 10 ani, una dintre cele mai importante măsuri adoptate la re-

(Continuare în pag. a 2-a)

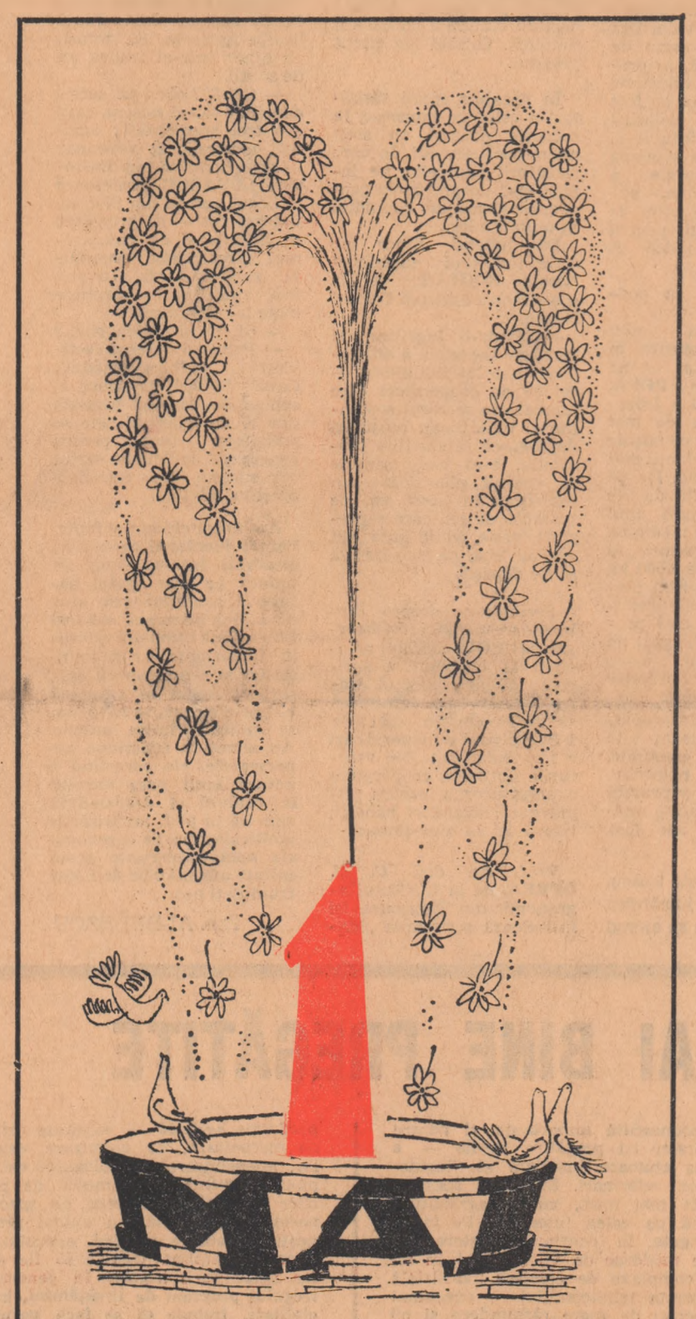

Desen de EUGEN TARU

ARMINDENI

de Victor EFTIMIU

E vremea cînd, pe cîmpuri, grîul își saltă coamele verzi, fluturîndu-le în soarele dimineților înalte ale primăverii izbucnite tumultuos ; e vremea cînd grădinile prind să rîdă, cînd în întreaga țară schelele și puieții se înalță văzînd cu ochii, cînd oamenii pășesc mai sprinteni, mai cutezători.

Ne întîlnim tînăr cu vîrstnic în prima zi a lui mai, în această zi a primăverii omenirii.

În fiecare an au izbucnit și în trecut mugurii ; s-au făcut flori și au împodobit ramurile ; cîmpiile și codrii redeșteptați au chemat păsările cerului și brațele oamenilor. Dar azi, în primăvara noastră socialistă, mai frumoase ca niciodată sînt satele și orașele, brîie de lumină triumfătoare le îmbracă, fumurile uzinelor se unesc cu trepidațiile tractoarelor, reînvierea firii se altoiește cu învestirea noastră, a oamenilor, cu noi puteri și năzuințe, cu bucurii și steaguri îndreptate în avînturi înnoitoare spre viitor.

Zi a muncii, explozie de vitalitate și optimism, zi a luptei de solidaritate cu toți cei încă obijduiți de pe toate latitudinile și longitudinile pămîntului !

Sub faldurile roșii ale steagurilor, coloanele de umeri și de brațe povîrnite de flori și pancarte își spun biruințele, căutările, proiectele.

În stînga, în dreapta, ritmurile cadențează îndemnuri spre înainte ; vechile molozuri au fost acoperite de suflul frunzarelor și florilor.

Eram în întuneric și am răzbit la lumină. Eram timizi și am devenit îndrăzneți. Ne aflam însetați și am găsit izvoarele strălimpezi. Ne aflam jos, departe de metereze și el, partidul, ne-a învățat să privim de pe înălțimi.

Ne strîngem mîinile în această strălucitoare întîlnire cu primăvara, ne bucurăm de succese, ne urăm unul altuia biruințe și mai depline.

Sînt înalte visele în febrele marii zile, cîntecele sînt pure, încrederile se citesc pe chipurile tuturor popoarelor de muncitori ai pămîntului.

Pe retine ni se întipăresc noile linii de foc ale fabricilor moderne, nivelele blocurilor înalte, chenarele satelor sistematizate, terasele pline de livezi și podgorii. În auz ne stăruie uralele și în aceste tumultuoase văpăi de lumină, înaintăm, înaintăm la braț cu fierbintele *Armindeni* din priviri și din inimi.

Lăsați-mă, la cei aproape optzeci de ani ai mei, să pășesc în aceeași cadență cu voi cei tineri, în cîntecul „Internaționalei“.

ȚARA ÎN MAI

de Nicolae TĂUTU

Țara în mai se îmbracă de veacuri
în straie cu podoabe de flori și de stele.
Din arbori de slavă străbunele arcuri
reped ciocîrlii spre blocuri și schele.

Dar n-a fost vreodată un strai mai de preț
și n-a fost pe lume podoabă mai rară
decît e veșmîntul de astăzi măreț
ce-l poartă pe umeri întreaga-ne țară.

Țesut e veșmîntul cu-al sîngelui fir
din vechi bătălii cu zvon de baladă,
la piept i-am brodat un roș trandafir
și fructe culese din orice livadă.

Brodat e veșmîntul cu steme de jar,
cu urme de zimbri, cu brazi și cu sonde,
luceferi eterni din piscuri răsar
să-i crească prinosul în grîiele blonde.

Cusut e veșmîntul cu spornic fior.
Partidu-a sădit în brațe-ndrăznețe
puteri ce ne duce spre-un-nalt viitor
columnă de roade și de frumusețe.

COLOCVIU PRIN JUDEȚE

GÎNDURI, FAPTE, PERSPECTIVE

Perspectivele deschise fiecărui județ, fiecărei localități — oraș și comună — de noua împărțire administrativ-teritorială a țării au mobilizat noi efluvii de energie umană la opera de înfăptuire a planului economic pe 1968, an de mijloc, hotărîtor, pentru realizarea obiectivelor cincinalului. Străbătînd județele țării în zilele premergătoare sărbătoririi zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc, cînd la București se desfășurau lucrările plenarei C.C. al P.C.R., eveniment important în viața poporului român, reporterii noștri au fost atît martorii unei profunde activități politice de masă, cît și ai muncii neprecupețite pentru dezvoltarea economiei naționale și înflorirea patriei.

Transcriem cîteva din secvențele unui scurt colocviu prin județe despre gînduri, fapte, perspective.

(Continuare în pag. a 2-a)

Din sumar:

- *SUCCESELE DE AZI — CHEZĂȘIE A REALIZĂRILOR DE MÎINE* *(pag. 3)*
- *DE-A LUNGUL DUNĂRII — DE LA JEGĂLIA LA INSULA MARE A BRĂILEI* *(pag. 4)*
- *LEGENDELE VINULUI* *(pag. 5)*
- *DIN NOU ACASĂ* *(pag. 6)*
- *ROMÂNIA PE ORBITA COMERȚULUI INTERNAȚIONAL* *(pag. 8)*

COOPERATORII NI SE ADRESEAZĂ CU ÎNCREDERE

CUM LE RĂSPUNDEM ?

Examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii de către organele și organizațiile de partid, de stat și obștești a constituit una dintre problemele dezbătute la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. Acest fapt ilustrează o dată în plus înaltul democratism al întregii noastre vieți social-politice, grija de care se bucură în țara noastră propunerile, sugestiile și doleanțele tuturor celor ce muncesc.

Ca organizație ecoomică obștească, Uniunea județeană Argeș a cooperativelor agricole acordă o deosebită atenție examinării și rezolvării cu operativitate și competență a scrisorilor și sesizărilor membrilor cooperatori, creînd și pe această cale un teren prielnic de afirmare a metodelor de muncă proprii lărgirii democrației cooperatiste.

Din scrisori și audiențe ne putem da seama despre stilul și metodele noastre de muncă, de modul cum se respectă și se aplică prevederile statutare și democrația cooperatistă. acestea completînd, bineînțeles, concluziile desprinse de noi din activitatea și controlul desfășurate în permanență în unități.

De exemplu, în baza unor sesizări primite, uniunea județeană a putut interveni la timp pentru înlăturarea unor aspecte de încălcare a democrației cooperatiste în desfășurarea adunărilor generale la cooperativele agricole din Boțești, Priboeni și altele unde existau tendințe ca membrilor cooperatori să nu li se dea posibilitatea să-și spună deschis părerea despre lipsurile cadrelor din conducerea acestor cooperative. Măsurile luate pentru buna pregătire și desfășurare a lucrărilor adunărilor generale au creat climat favorabil unor discuții deosebit de prețioase și au dus la înlăturarea lipsurilor și neajunsurilor existente în munca consiliilor de conducere.

Prin scrisori, sesizări, audiențe, membrii cooperatori aduc un aport prețios la îmbunătățirea organizării activității în diverse sectoare de producție, la combaterea risipei și a sustragerilor, participă la conducerea treburilor obștești. Astfel, cercetîndu-se sesizările unor țărani cooperatori din Golești s-au descoperit abuzuri și sustrageri din avutul obștesc, comise de unele persoane din conducerea cooperativei agricole. Acestea au fost schimbate din funcții, iar prejudiciul s-a recuperat.

În alte cazuri, prin scrisorile lor, membrii cooperatori au ajutat conducerea uniunii județene să descopere și să înlăture deficiențele ce se manifestau în unele cooperative agricole în gospodărirea fondului de zile-muncă, respectarea normelor de muncă stabilite de adunarea generală și în acordarea loturilor în folosință. Un fapt pozitiv îl constituie **atitudinea fermă a membrilor cooperatori în adunările ge-**

Ing. Constantin IORDACHE
președintele Uniunii județene Argeș a cooperativelor agricole de producție

(Continuare în pag. a 2-a)

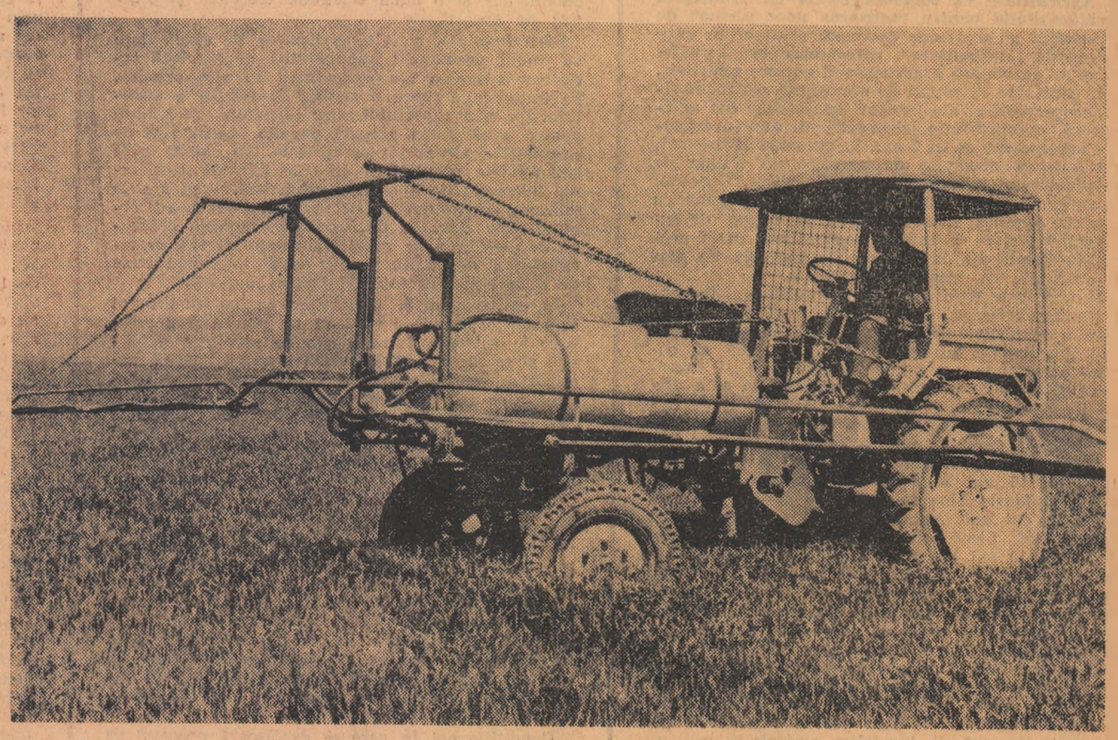

Mecanizarea și chimizarea sporesc eficiența luptei împotriva buruienilor și pe ogoarele cooperativei agricole de producție din comuna Șelimbăr, județul Sibiu. Și aici, erbicidele sînt utilizate cu succes în cultura de grîu de toamnă.

Foto: M. POPESCU

Gînduri, fapte, perspective

(Urmare din pag. 1)

Au trecut aproape trei săptămîni de cînd locuitorii Dobrogei au primit vizita conducătorilor de partid și de stat, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Evenimentul este comentat cu vie satisfacție și acum.

— Am fost fericiți — declară **Nicolae HUDIȚEANU**, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole din Comana — să-l auzim, aici, la noi, pe secretarul general al partidului, exprimîndu-și convingerea că țăranii cooperatori din comuna noastră, din întregul județ Constanța, vor face totul pentru a-și realiza îndatoririle ce le revin.

Îndrumările și îndemnurile conducătorilor de partid și de stat au însuflețit și mai mult pe cooperatorii din Comana. Efectul acestei însuflețiri este faptul că însămînțările de primăvară au fost încheiate în perioada optimă, acum lucrîndu-se la îngrijirea culturilor.

— A devenit o practică pentru conducerea partidului nostru de a se consulta cu masele în cele mai importante probleme ale vieții noastre economice, politice și sociale. Hotărîrile și măsurile stabilite de recenta plenară — pe care le-am aprobat cu toată convingerea — sînt de o înaltă principialitate, ele exprimînd grija partidului pentru consolidarea temeliilor rînduirii noastre, pentru înflorirea patriei socialiste.

Părăsind străvechiul pămînt al Dobrogei, poposim în inima Bărăganului. Faptul că aici, în județul Ialomița, cinci cooperative agricole — Miloșești, Gheorghe Doja, Albești, Roșeți și Ciochina — au primit anul trecut premiul I pe țară pentru cele mai mari recolte constituie nu numai un punct de mîndrie, ci și un puternic stimulent în rîndul tuturor unităților agricole socialiste pentru valorificarea deplină a marilor resurse și posibilități de care dispun.

— În acest an — spune inginerul agronom **Gheorghe FLORESCU**, de la cooperativa agricolă din Cosîmbești — unitatea noastră s-a înscris la concursul pe țară cu toate cele 910 ha însămînțate deja cu porumb iar la cel interjudețean, cu grîul, porumbul și floarea-soarelui.

Înainte de a-l părăsi pe acest vrednic specialist, pasionat cititor al revistei noastre (în cooperativa din Cosîmbești există 174 de abonamente la „Agricultura socialistă") nu putem să nu amintim că el și soția, ing. Olga Florescu, de la cooperativa vecină, din Gimbășani, lucrează neîntrerupt în unitățile respective de la absolvirea facultății, adică de 14 ani. Și se cunoaște.

Popas la I.C.C.P.T.-Fundulea, institut ale cărui rezultate și preocupări stîrnesc un viu interes nu numai în țară, ci și peste hotare. De bună seamă, aici cîmpurile experimentale sînt lucrate „ca la carte". Pe unul dintre ele, cultivat cu mai multe soiuri de floarea-soarelui, dr. ing. **Viorel VRÎNCEANU**, șef de laborator, face observații.

— Sînteți printre autorii soiului românesc „Record", raionat pe jumătate din suprafața ocupată în țară de această cultură. Vă mai creează probleme ?

— În ce privește conținutul de ulei, soiul respectiv este aproape de limita maximă. Preocuparea noastră este însă a da producției un soi capabil să furnizeze cantități mai mari de semințe la hectar. În acest scop urmărim soiul „Sintetic", provenit din încrucișarea mai multor linii consangvinizate, creație tot a institutului nostru.

Și cele 250 000 de familii de țărani cooperatori din cuprinsul județului Ilfov întîmpină ziua de 1 Mai cu noi înfăptuiri în domeniul consolidării economice a unităților lor.

— Organizarea temeinică a muncii — ne spune **Marin ARGINT**, președintele Uniunii județene Ilfov a cooperativelor agricole de producție — a făcut ca pînă acum să fie peste tot încheiată campania agricolă de primăvară. Cooperatorii din județul nostru s-au angajat ca pînă la 1 Mai să amenajeze pentru irigații alte 5 000 ha de teren, angajament pe care l-au tradus, înainte de termen, în faptă. Acum, pe ogoarele cooperativelor din Ilfov apa va fi asigurată pe aproape 50 000 de hectare. Pe panoul de onoare al realizărilor, cooperatorii noștri au înscris pînă acum și îndeplinirea angajamentului ce și-au luat de a cultiva cu legume 15 000 de hectare, de a amenaja 225 de hectare de solarii și 60 000 de metri pătrați de răsadnițe cu încălzire tehnică.

— În aceste zile — continuă tov. Marin Argint — țăranii cooperatori din județul Ilfov, alături de întregul popor, își îndreaptă cu recunoștință gîndul către partid, care prin măsurile stabilite la recenta plenară a dat încă o dată dovadă de fermitate în rezolvarea unor probleme cu adînci implicații în progresul întregii economii.

Moldova — ca și celelalte zone ale țării — cunoaște în anii edificării socialiste un avînt impetuos al dezvoltării economice și social-culturale. Poposim în orașul ale cărui construcții concurează semeția munților ce-l înconjoară, sediul uneia din cele mai moderne fabrici ce produce hrană plantelor — Piatra Neamț. Aici, ing. **Gheorghe IBĂNESCU**, directorul Direcției agricole județene Neamț, ne informează despre munca entuziastă a specialiștilor pentru asigurarea sporirii producției pe baze științifice — sarcină de seamă subliniată în Directivele adoptate de Conferința Națională a partidului.

— Sîntem în curs de elaborare a unui amplu studiu cu privire la mai buna așezare a efectivelor de animale în cooperativele agricole, în funcție de tradiție și condițiile locale.

— Dar în ce privește producția vegetală ?

— Deși județul nostru este situat mai în nordul țării, avem satisfacția că în această primăvară, mai bine ca oricînd, am încheiat lucrările în perioada optimă. O mare atenție s-a acordat plantării cartofului, cultură care, la noi, asigură recolte bogate. Aceeași grijă o purtăm podgoriilor și livezilor. Cele 3 707 ha ocupate cu pomi, precum și 151 ha plantate cu viță de vie din soiuri valoroase în cooperativele agricole valorifică mai economic o serie de terenuri în pantă, neproductive sau slab productive. Recentele măsuri ce au fost luate în vederea folosirii judicioase a pămîntului și cele referitoare la sporirea cointeresării materiale a cooperativelor pentru stimularea cultivării viței de vie creează condiții pentru o activitate economică și mai bună.

Vrancea, județ cu podgorii vestite.

— Generalizarea noii structuri organizatorice în agricultura de stat — ne spune ing. **Vasile POPA**, șeful fermei nr. 6 a Întreprinderii agricole de stat Panciu — creează condițiile obținerii unor producții mai mari și mai ieftine. De pe cele 228 ha de viță de vie pe rod am dobîndit anul trecut o producție medie de 11 855 kg de struguri la hectar, cu aproape 2 000 kg mai mult decît aveam planificat, în condițiile reducerii prețului de cost prevăzut pe kg de struguri de la 1,29 lei la 1,05 lei.

— Dar în ce privește producția acestui an ?

— Lucrările de dezgropat, ridicat, tăiat și legat vița de vie au fost efectuate, fiecare la timpul respectiv. Pe 90 la sută din suprafață lucrăm cu mijloacele mecanice cu care am fost dotați anul trecut.

Pornim pe un alt traseu, în județele din jumătatea de vest a țării. Ca să ajungi la Rogova dinspre Turnu Severin, trebuie să urci dealul Stîrminei, care se înfiptă ca un meterez în bucla Dunării, pe mijlocul județului Mehedinți. Privită din piscul dealului, în ajun de Armindeni, Rogova abia se ghicește sub viile de pe coaste, înecată în verdeața pomilor fructiferi.

— De cîte ori mă întorc de la oraș și privesc de aici spre sat și spre pogonul nostru de solar, îmi ride inima.

Anton FRĂȚILĂ, brigadierul legumicol al cooperativei agricole din Rogova, nu este un liric, dar de pe deal priveliștea, căreia solarul îi adaugă o notă nouă, este într-adevăr minunată. Brigadierul se oprește cînd și cînd locului, privește cerul limpede :

— Pentru cîmp a fost numai bună ploaia de alaltăieri. Pentru grădină nu-i deajuns ; dacă azi-mîine nu mai plouă, pe întîi udăm. La roșii și ardei va fi a doua udare, în afara celei date la plantat, la varză — a treia.

Ne despărțim de Anton Frățilă pe tarlaua de zece hectare cultivată cu cartofi timpurii. Tocmai lua sfîrșit prășitul.

În preajma marii sărbători a celor ce muncesc, la redacția noastră au sosit numeroase scrisori, în care lucrătorii ogoarelor ne informează despre unele preocupări și succese dobîndite în unitățile lor.

Din județul Bihor ne scrie inginerul zootehnist **Nicolae BOGLUȚ**, de la cooperativa agricolă Girișul Negru.

— Printr-o îngrijire și furajare rațională a animalelor — relatează dînsul — cei 58 de cooperatori care lucrează în sectorul zootehnic al unității au reușit să depășească producțiile prevăzute. Sînt toate șansele ca venitul planificat din zootehnie în acest an, de 1 300 000 de lei, care reprezintă peste 50 la sută din venitul total pe cooperativă să fie depășit.

Scriindu-ne despre probleme asemănătoare **Gheorghe MURGU**, contabil principal la cooperativa agricolă Prilipeț, județul Caraș-Severin, ne informează că în cinstea zilei de 1 Mai planul de valorificări a fost îndeplinit. Din veniturile obținute, cooperativa a putut acorda, pentru prima oară, avansuri bănești, cîte 5 lei la ziua-muncă.

Prof. dr. doc. **C. V. OPREA**, de la Institutul agronomic din Timișoara, își intitulează scrisoarea „Mater Terra", aluzie la denumirea acordată pămîntului de cultură de Plinius cel Bătrîn, cunoscutul naturalist al antichității. Subliniind importanța proiectului de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, proiect supus dezbaterii publice, prof. C. V. Oprea, pedolog cu îndelungată activitate, face o serie de considerații și propuneri pentru ca fiecare palmă de pămînt să fie de-acum înainte valorificată cît mai economic, să rodească îmbelșugat.

Aplicat anul trecut în mod experimental, principiul gestiunii economice proprii va fi extins anul acesta în toate stațiunile de mașini și tractoare. Aceasta presupune ca, pe lîngă preocuparea de bază de a executa un volum mai mare și divers de lucrări de bună calitate, care să contribuie la sporirea recoltelor în cooperativele agricole deservite, în condițiile reducerii continue a cheltuielilor, S.M.T.-urile să caute să valorifice și alte surse de venituri. În acest sens ni se pare semnificativ următorul dialog :

— Cu ce vă ocupați în timpul neprielnic lucrărilor agricole în cîmp ?, l-am întrebat pe **Andrei HORGAȘ**, tractorist la S.M.T. Tg. Mureș, județul Mureș.

— Astăzi (era o zi ploioasă, cînd nu se putea lucra în brazdă), de exemplu, am tăiat lemne cu... tractorul. Pentru aceasta am realizat un dispozitiv practic, care se atașează la tractor cu multă ușurință.

Timpul fuge pe nesimțite. Parcă ieri au luat ființă liceele agricole. Și, totuși, au ajuns într-al treilea an de studii.

— Cei 307 elevi pe care-i cuprinde liceul nostru, care are trei specialități : agricol, zootehnic și veterinar — ne-a declarat ing. **Eufrosina LUPAȘCU**, profesoară la liceul agricol din Slatina, județul Olt — se pregătesc să întîmpine, cu entuziasmul caracteristic tineretului, ziua de 1 Mai. În primul rînd, prin rezultate bune la învățătură.

— Și, în al doilea rînd ?

— Printr-o intensă activitate cultural-artistică. Corul de 200 de elevi și echipa de dansuri formată din 30 de băieți și fete se pregătesc intens pentru programul artistic pe care-l vor susține pe estradele orașului Slatina.

Am notat ginduri și fapte. Pentru lucrătorii ogoarelor, încadrați într-un ritm de muncă pe care însăși natura îl condiționează, ziua de 1 Mai înseamnă hotarul dintre două campanii agricole importante — a însămînțărilor și a întreținerii culturilor. Acum se seamănă ultimele culturi și tot acum se aplică primele prașile. Au intrat în funcțiune aspersoarele, ele corectînd o natură mult prea darnică în căldură și deocamdată zgîrcită în ploi. Iar irizările multicolore, ca de curcubeu, ale apei pulverizate peste culturi adaugă zilei de 1 Mai frumusețe nouă.

Em. ALBULESCU

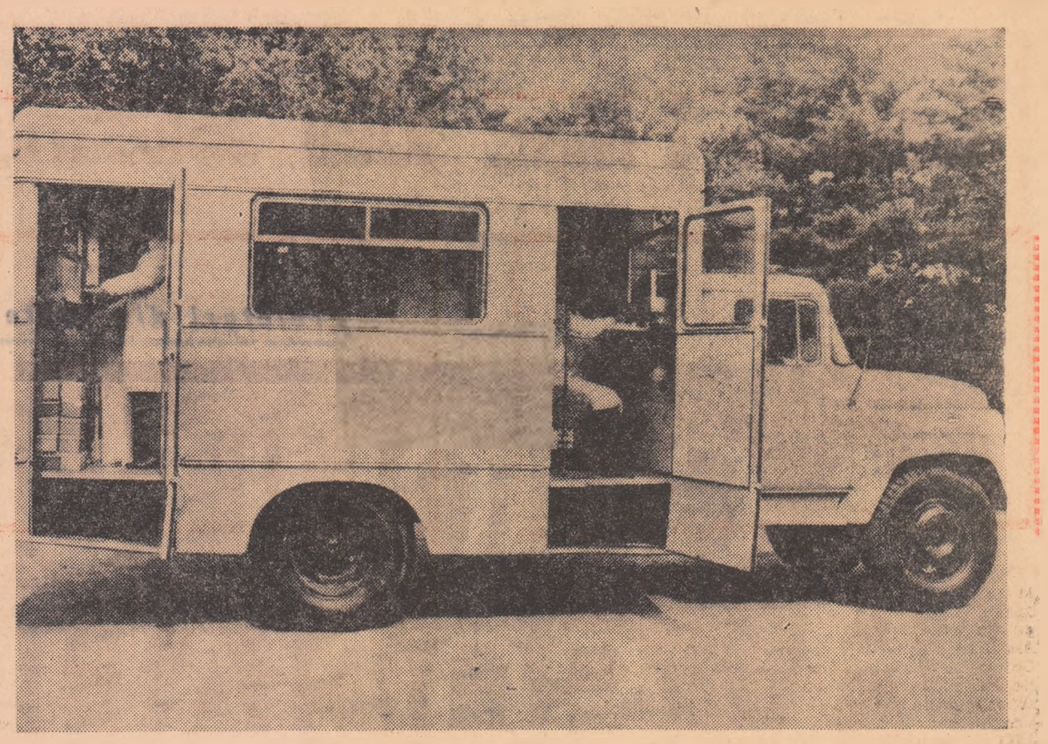

Cercetătorii pedologi sînt din nou... pe drum. Laboratorul mobil realizat anul trecut la Institutul de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie le permite să execute analize în serie, chiar pe terenurile care sînt luate în studiu. Cele două compartimente ale laboratorului, bine dotate atît pentru activitatea științifică, cît și pentru odihnă (există 9 paturi suprapuse și un sistem propriu de încălzire), asigură condiții bune de lucru, oriunde în țară.

COOPERATORII NI SE ADRESEAZĂ CU ÎNCREDERE

CUM LE RĂSPUNDEM?

- *SCRISORILE ȘI SESIZĂRILE — SPRIJIN PREȚIOS ÎN ACTIVITATEA UNIUNII COOPERATISTE*
- *OPERATIVITATE ȘI COMPETENȚĂ ÎN CERCETARE, SOLUȚIONARE DIFERENȚIATĂ ȘI EFICIENTĂ*
- *PRIMIREA ÎN AUDIENȚE — TOT MAI BINE ORGANIZATĂ*

(Urmare din pag. 1)

nerale în care s-au discutat aceste aspecte, ei cerînd cu hotărîre să se respecte întrutotul prevederile statutului, legea de bază a cooperativei agricole.

Merită evidențiat, de exemplu, aportul adus de cooperatorii din Suseni la îmbunătățirea proiectului de amenajare a unui lac de acumulare, întocmit de organele tehnice. În scrisorile adresate uniunii județene, ei au venit cu numeroase propuneri și soluții judicioase care, analizate și aplicate, au dus la reducerea cheltuielilor și la sporirea eficienței lucrării amintite. Șirul exemplelor ar putea continua, deoarece pe adresa noastră sosesc zilnic numeroase scrisori și reclamații, iar mulți cooperatori solicită audiențe.

De regulă, **ca președinte al uniunii, citesc fiecare scrisoare.** Acest lucru este deosebit de necesar, deoarece el permite președintelui, căruia de fapt îi sînt adresate scrisorile, să cunoască conținutul lor, să stea de vorbă cu cooperatorii și pe această cale. Lectura scrisorilor de către președinte constituie, de altfel, o manifestare a respectului față de cooperatori care ni se adresează cu încredere.

După citirea scrisorilor, acestea sînt repartizate persoanelor competente să le soluționeze, stabilindu-se precis modul și termenul de rezolvare. **Soluționăm scrisorile în mod diferențiat, în funcție de conținutul lor.** La unele dăm răspuns direct petiționarilor, în baza prevederilor statutare. În această categorie intră, mai ales, acele scrisori prin care petiționarii pun o serie de întrebări referitoare la cooperativele agricole și îndatoriri, aspecte succesorale etc., care nu necesită cercetări la fața locului.

Dar majoritatea scrisorilor tratează probleme deosebit de importante din viața și activitatea cooperativelor agricole. De la caz la caz, acestea sînt cercetate de conducerea uniunii județene și, deseori, de colective constituite din activiști cu experiență și cu pregătire corespunzătoare.

Procedîndu-se astfel, au crescut mult operativitatea și calitatea muncii de soluționare a scrisorilor. Se manifestă însă și unele deficiențe. Unii instructori însărcinați cu cercetarea sesizărilor, bunăoară, nu iau legătura cu petiționarii, analizează superficial problemele semnalate în scrisori, ceea ce face ca pînă la urmă țăranii cooperatori să nu fie pe deplin mulțumiți de felul cum li s-au rezolvat sesizările sau cererile. Combatem în permanență asemenea practici dăunătoare ; insistăm ca atunci cînd cercetarea se face la fața locului să se discute cu petiționarul, acesta să rămînă mulțumit de intervenția noastră.

Multe din scrisorile adresate uniunii județene conțin plîngeri ale membrilor cooperatori împotriva hotărîrilor consiliilor de conducere, prin care li s-au aplicat unele sancțiuni disciplinare sau au fost obligați la plata unor prejudicii, cît și aspecte în legătură cu retribuirea muncii. **Rezolvarea acestor scrisori intră în competența comisiilor de judecată din cooperativele agricole, create special în acest scop.** Din păcate, trebuie să spunem că aceste comisii de judecată, rod al dezvoltării democrației cooperatiste, nu au fost ajutate în suficientă măsură pentru a-și realiza în mod satisfăcător sarcinile pentru care au fost create. Ne-am mulțumit, în unele cazuri, să soluționăm plîngeri care de fapt cădeau în competența lor. Consilierul juridic al uniunii județene nu s-a preocupat de instruirea președinților acestor comisii, nu i-a inițiat la cunoștințe specifice acestei activități, iar în unele cazuri a făcut chiar recomandări scrise consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole să analizeze activitatea comisiilor de judecată, deși este cunoscut că acestea sînt subordonate numai adunărilor generale, în fața cărora prezintă dări de seamă.

Conducerea uniunii județene a înlăturat în bună măsură asemenea aspecte negative, iar în prezent tot mai multe comisii de judecată rezolvă competent cererile ce li se adresează. Ele sînt îndrumate îndeaproape de către instructorii uniunii noastre și elaborează hotărîri bine fundamentate, fac dreptate membrilor cooperatori sancționați pe nedrept sau care, din neglijența unora, nu intră în posesia drepturilor ce li se cuvin pentru munca depusă. Așa procedează, de pildă, comisiile de judecată de la cooperativele agricole din Popești-Palanga, Răscăieți etc.

O altă formă de contact cu masa de țărani cooperatori este **audiența. Pentru a da posibilitatea la cît mai mulți cooperatori să beneficieze de audiențe am organizat aceste forme de legătură cu masele în tot cursul săptămînii, după un program ce se găsește afișat la loc vizibil la sediile tuturor cooperativelor agricole. Accent deosebit punem pe conținutul audiențelor și pe operativitatea cu care să fie soluționate problemele ridicate de cei audiați.** Deseori, președintele sau vicepreședinții care acordă audiențe clarifică pe loc, în timpul audierii, doleanțele cooperatorilor ; alteori, cînd este cazul, problemele sînt rezolvate prin deplasări ale noastre la unitatea din care face parte cel audiat.

Ne-am dat însă seama că unii membri cooperatori ocolesc uniunea județeană și se adresează cu scrisori și cu cereri de audiențe la organele centrale. Asta înseamnă, pe de o parte, că n-am reușit să ne facem cunoscuți în suficientă măsură prin promptitudine și măsuri energice în soluționarea tuturor problemelor care preocupă pe membrii cooperatori. Pe de altă parte, faptul se datorește și unor neajunsuri generate de vechea formă organizatorică, care impunea un traseu mai complicat al rezolvării scrisorilor și sesizărilor. **Actuala formă organizatorică permite o legătură nemijlocită a uniunii județene cu membrii cooperatori, cu cooperativele agricole.** Tocmai datorită acestei legături a crescut operativitatea în soluționarea scrisorilor, reducîndu-se cu mult termenul în care acestea sînt rezolvate, ceea ce îi determină pe membrii cooperatori să se adreseze cu mai multă încredere uniunii județene.

Membrii biroului executiv al uniunii și toți instructorii, care își desfășoară activitatea pe grupe de cooperative, urmăresc cu cea mai mare atenție felul cum se respectă și se traduc în fapte măsurile stabilite cu prilejul verificării scrisorilor și sesizărilor. Acolo unde se tărăgănează aplicarea unor hotărîri ale adunării generale, cum a fost cazul la cooperativa agricolă „Izvorul" Pitești, intervenim din nou, și **în toate cazurile urmărim rezolvarea pînă la capăt a sesizărilor.** Activitatea instructorilor uniunii noastre este apreciată și după numărul de scrisori și reclamații primite din unitățile de care răspunde fiecare. Tocmai de aceea, ei acordă mare atenție respectării, în toate unitățile, a democrației cooperatiste, sprijină consiliile de conducere să înlăture cauzele care generează nemulțumiri în rîndul cooperatorilor.

Conducerea uniunii județene prelucrează periodic cu aparatul său și în ședințele lunare cu președinții cooperativelor agricole aspecte reieșite din scrisori și audiențe, arată cauzele care le generează și dă indicații concrete pentru îmbunătățirea activității în acest important sector.

Măsurile luate pentru rezolvarea operativă și competentă a scrisorilor, sesizărilor și cererilor membrilor cooperatori contribuie la îmbunătățirea continuă a legăturii dintre uniunea județeană și masa cooperatorilor, la dezvoltarea democrației cooperatiste.

În documentele recentei Plenare a C.C. al P.C.R. se subliniază că organizațiile de partid, sindicatele, conducerile unităților economice, consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție să acorde o atenție deosebită sesizărilor și propunerilor referitoare la bunul mers al activității productive, apărarea avutului obștesc, respectarea riguroasă a legislației muncii, a normelor statutare ale cooperativelor agricole de producție.

Aceste indicații deosebit de valoroase care au găsit un larg ecou și aprobarea unanimă în rîndurile țăranilor cooperatori vor sta în permanență în centrul activității noastre și a conducerilor cooperativelor agricole. Pe această cale vom reuși să întărim continuu democrația cooperatistă, să atragem și mai mult masa largă a țăranilor cooperatori la organizarea și conducerea treburilor obștești.

CADRE TOT MAI BINE PREGĂTITE

(Urmare din pag. 1)

centa Plenară a C.C. al P.C.R., va asigura îmbogățirea bagajului de cunoștințe ale tinerilor de la sate. Introducerea obiectului „Agricultura" cu ponderea corespunzătoare în planurile de învățămînt ale acestor școli va permite înarmarea cu cunoștințe teoretice și practice a tineretului sătesc într-un domeniu care va constitui, de fapt, activitatea lor de bază, în viață. Rezultatele vor depinde, bineînțeles, în mare măsură, de calitatea predării acestei discipline, deci de pregătirea, în institutele pedagogice, a viitorilor profesori de specialitate. Ei vor trebui să dobîndească bogate cunoștințe în domenii diverse — biologie agricolă, tehnică agricolă, irigații, chimizare, economie agrară — în concordanță permanentă cu ultimele descoperiri ale științei. Ținînd seama de acest deziderat, **Consiliul Superior al Agriculturii va colabora strîns cu Ministerul Învățămîntului pentru realizarea unor planuri de învățămînt și programe destinate profesorilor care vor preda „Agricultura", corespunzătoare actualei etape de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.**

La ridicarea nivelului de cunoștințe ale membrilor cooperatori și ale tuturor lucrătorilor din agricultură, o contribuție însemnată au avut-o cursurile agrozootehnice de 3 ani. În perioada 1962—1967, ele au fost absolvite de aproape un milion de cooperatori și mecanizatori. Și în viitor, Consiliul Superior al Agriculturii va organiza, împreună cu celelalte organe interesate, diferite forme de învățămînt pentru țărănimea cooperatistă, ca și pentru lucrătorii din întreprinderile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare.

În condițiile unei agriculturi intensive și în continuă modernizare, cu un înalt grad de mecanizare a lucrărilor, producția solicită mecanici agricoli multilateral pregătiți. Lor li se cere să cunoască temeinic nu numai funcționarea și folosirea tractoarelor și mașinilor agricole, ci și a utilajelor pentru lucrări de îmbunătățiri funciare, dar să și poată executa repararea acestora, operații de lăcătușerie, fierărie, sudură, electricitate etc.

O dată cu generalizarea treptată a învățămîntului de 10 ani, o asemenea pregătire complexă poate fi foarte bine asigurată de școlile profesionale, în doi ani. Avînd cunoștințe temeinice de matematică, fizică, chimie, absolvenții învățămîntului de 10 ani își pot însuși în școlile profesionale cu mai multă ușurință și acele cunoștințe de specialitate necesare pentru a deveni buni tractoriști, dar și buni mecanici, capabili să facă față situațiilor diverse pe care le ridică, pe teren, o complexă mecanizare a agriculturii. În afara acestora, Consiliul Superior al Agriculturii va continua să pregătească prin cursuri de scurtă durată, un număr corespunzător de tractoriști din rîndul cooperatorilor, care vor fi folosiți în perioadele de vîrf ale lucrărilor agricole.

Este unanim recunoscută importanța și pentru agricultură a cadrelor cu pregătire medie — a tehnicienilor — ca ajutoare imediate ale inginerilor, ale medicilor veterinari. Existența acestora se impune cu atît mai mult, cu cît agricultura noastră se dezvoltă pe calea intensivă. Pe întinsele suprafețe irigate, în continuă creștere, în sere, în plantațiile moderne de vii și pomi, în tot mai numeroasele complexe de creștere industrială a animalelor, prezența tehnicianului — executant direct al unor lucrări de mare răspundere și nu un simplu funcționar — este mai mult decît necesară. Liceele de specialitate din mediul sătesc, care absorb, an de an, un important număr de tineri, constituie forma adecvată de pregătire a acestor tineri. Funcționînd în cadrul întreprinderilor agricole de stat și al stațiunilor experimentale, elevii primesc aici nu numai cultura generală necesară, dar și o bună orientare teoretică și practică de specialitate.

Fără îndoială, activitatea liceelor de specialitate va trebui permanent îmbunătățită și adaptată cerințelor specifice ale agriculturii în plin progres. Se impune de aceea o analiză temeinică a profilului lor și a raportului între diferitele specialități, pentru a se putea acoperi nevoile imediate și de perspectivă ale unităților agricole. Au existat pînă acum unele greutăți în ceea ce privește încadrarea în producție a acestor tehnicieni. Pentru a le înlătura, împreună cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, ne vom preocupa de stabilirea de măsuri corespunzătoare de retribuire și de creare a unor condiții cît mai bune de muncă pentru toți tehnicienii agricoli.

În etapa actuală, perfecționarea învățămîntului superior constituie un obiect de studiu și preocupare în întreaga lume, deoarece revoluția științifică și tehnică ce caracterizează epoca noastră necesită schimbări și adaptări în pregătirea specialiștilor cu rol de conducere și execuție în industrie și agricultură, necesită o cunoaștere profundă atît a proceselor tehnologice, cît și o perfectă stăpînire a metodelor de organizare științifică a producției. La elaborarea studiului de perfecționare a învățămîntului superior agricol, s-a avut în vedere tradiția școlii superioare românești, experiența cîștigată în ultimii ani, organizarea învățămîntului în țările avansate, precum și cerințele actuale ale societății noastre socialiste. Măsurile elaborate au la bază concepția că **specialistului care urmează să lucreze în unitățile de producție trebuie să i se asigure un profil larg încă din perioada de pregătire.** El trebuie să-și însușească o profundă cunoaștere a proceselor tehnologice, o perfectă stăpînire a metodelor organizării științifice a producției și a muncii și o multilaterală pregătire economică.

Condițiile noi în care se desfășoară procesul de producție agricolă — continua ridicare a gradului de mecanizare, de chimizare, extinderea irigațiilor, intensivizarea tehnologiilor etc. — trebuie să-și pună amprenta și pe modul de pregătire a viitorilor studenți, indiferent de specialitatea lor. E necesară, de pildă, nu numai predarea unor cunoștințe tehnice privind executarea irigațiilor, ci fiecare disciplină trebuie să fie adaptată cerințelor agriculturii irigate. În general, **orientarea întregului program de învățămînt, indiferent de specialitate, trebuie să se facă pornind de la coordonatele caracteristice agriculturii noastre.**

Prin îmbunătățirea conținutului învățămîntului în vederea atingerii acestor deziderate, institutele de învățămînt superior agricol vor putea pregăti cadre de specialiști capabili să pună în valoare cu maximum de eficiență mijloacele de producție care li se încredințează. **În această lumină apare cît se poate de bine venită măsura, aprobată prin studiile întreprinse, de a se asigura pregătirea unor specialiști cu profil zootehnic, care să se ocupe atît în întreprinderile agricole de stat specializate cît și în cooperativele agricole, de creșterea animalelor, de selecția, îngrijirea și rațională lor furajare, de organizarea după principii moderne a acestui important sector. Prin măsurile elaborate se va asigura și pregătirea specialiștilor avînd ca profil proiectarea, amenajarea și exploatarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, lucrări al căror ritm de execuție este tot mai intens.**

Menținerea duratei studiilor la nivelul actual, pentru toate specialitățile, corespunde necesităților. Este inclusă în ea practica de producție — de 1 an — care capătă o importanță deosebită. Ea va fi introdusă, în măsura posibilităților, în ultimul an de studiu, după ce studenții au parcurs, anterior, practica didactică. Condițiile de efectuare a practicii vor fi îmbunătățite continuu, ea eșalonîndu-se corespunzător proceselor de producție din agricultură. Se va analiza posibilitatea ca în anumite unități, studenții aflați în practica de producție să poată fi încadrați ca stagiari și retribuiți în mod corespunzător pentru munca efectuată.

În orice domeniu de activitate, pregătirea cadrelor nu se termină o dată cu luarea unei diplome ; ea trebuie continuată și după aceea prin cursuri de perfecționare, prin cursuri postuniversitare de tip mai diversificat decît în prezent, în funcție de însăși diversificarea și intensificarea diferitelor ramuri de producție agricolă.

Consiliul Superior al Agriculturii va face totul pentru punerea în practică a măsurilor elaborate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. pentru ca prin perfecționarea învățămîntului agricol de toate gradele să asigurăm agriculturii cadrele necesare, cu pregătire corespunzătoare cerințelor tot mai mari ce revin acestei importante ramuri a economiei noastre naționale.

SUCCESELE DE AZI — chezăşie a realizărilor de mîine

MĂRTURII ALE PROGRESULUI

Nouă, celor din Tomnatic, întîiul mai din acest an ni se pare mai solemn decît altădată. De ce? Pentru că nu demult cooperativei noastre i s-a înmînat diploma şi steagul de unitate fruntaşă pe ţară în cultura legumelor. Am cucerit locul I la concursul organizat anul trecut de Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie. Am vîndut pe bază de contract peste 3 000 de tone de diferite legume, ponderea deţinînd-o roşiile timpurii. Venitul încasat a depăşit 6 300 000 de lei faţă de circa 4 800 000 de lei cît se prevăzuse iniţial. Evident, evenimentul ne bucură, dar ne şi obligă în acelaşi timp. Prestigiul cîştigat trebuie să-l păstrăm. Şi mai cu seamă să-l îmbogăţim. Pentru anul în curs ne-am propus să obţinem peste 4 000 de tone de legume, care să ne aducă un venit de aproape 7 500 000 de lei şi sîntem siguri că vom depăşi considerabil aceste cifre. În acest scop am început din vreme lucrările în legumicultură, am pornit — aşa cum spuneau unii cooperatori — să „forţăm" anotimpurile. În momentul de faţă, ne găsim cu o parte a îndeletnicirilor noastre în plin miez de vară. Culegem din plin roşii coapte. Şi nu un kilogram, două, ci cu vagoanele. De pe 2 hectare acoperite cu cer de sticlă, vom aduna recolte de 8—10 vagoane de roşii la ha; ele ne vor aduce circa un milion de lei venituri numai în primul ciclu de producţie. La sfîrşitul anului acesta vom avea „vară continuă" pe suprafaţa de 5 hectare. Şi acţiunea o vom continua.

N-aş vrea să se înţeleagă că la noi numai legumicultura se bucură de atenţie. Se dezvoltă armonios şi celelalte sectoare de producţie. Ne-am propus să realizăm un venit total în acest an de peste 15 milioane de lei; vom avea deci posibilitatea să sporim cu alte sume importante valoarea avuţiei obşteşti, care acum se ridică la aproape 17 milioane de lei.

Pentru viitor, preocuparea noastră de căpătîi rămîne intensificarea producţiei. Fiind situată în plină cîmpie bănăţeană, avînd pămînt roditor, recoltele medii pe care le obţine unitatea noastră sînt bune: aproape 4 000 kg de grîu şi în jur de 5000 kg de porumb la hectar. Cu toate acestea, într-un fel sîntem nemulţumiţi. Cultura mare, deşi deţine 71 la sută din suprafaţa arabilă, aduce abia 10 la sută din totalul veniturilor. Va trebui deci să ne preocupăm mai intens şi de sporirea producţiei de cereale la hectar şi în general de folosirea mai intensivă a pămîntului.

Începînd din 1950 (anul de înfiinţare a cooperativei noastre) cînd am pornit la drum cu o avere obştească de numai 36 000 de lei, coloana cifrelor ce reprezintă veniturile realizate este în continuă ascensiune. Aceasta a dus la continua sporire a averii obşteşti, a valorii zilei-muncă, la creşterea bunăstării localnicilor. La noi există obiceiul ca pe frontispiciul caselor să se încrusteze anul ctitoriei. Casele ridicate după anul „de început" — peste 200 la număr — sînt cele mai arătoase. Există de-acum în comună un important număr de aşezăminte social-culturale, obiective sanitare; localitatea noastră îşi schimbă faţa pe zi ce trece. Mereu apar noi mărturii ale ritmului rapid în care şi cooperatorii din comuna noastră, alături de întregul popor, merg pe calea progresului. Este calea pe care ne călăuzeşte zi de zi partidul nostru, în frunte cu Comitetul Central, ale cărui recente hotărîri şi măsuri, pe care le aprob cu satisfacţie, sînt o chemare la muncă neobosită, fără preget, pentru binele şi înflorirea naţiunii.

Petru FENEŞI
preşedintele cooperativei agricole de producţie din comuna Tomnatic, judeţul Timiş

DIN ÎNFĂPTUIRILE UNEI TINERE UNITĂŢI DE STAT

În primăvara anului 1964, în apropierea pădurii Comorova din nordul Mangaliei au fost plantate 378 ha cu viţă de vie producătoare de struguri de masă. Concomitent s-au plantat şi 9 ha cu piersic, livadă care cuprinde acum 174 ha. Via şi plantaţia de piersic sînt destinate atît valorificării superioare a terenurilor slab productive de pe ambele maluri ale lacului Tatlageac, cît şi creării unui cadru plăcut zonei de mare intensitate turistică a litoralului Mării Negre. Aşa a luat fiinţă şi unitatea noastră agricolă de stat.

Încă din primul an, ne-am îndreptat atenţia spre asigurarea densităţii plantaţiilor, formării corecte a butucilor şi pomilor, a unui agrofond corespunzător creat prin fertilizări abundente şi repetate cu îngrăşăminte organice şi chimice. Eficienţa acestor măsuri s-a văzut în 1966, primul an de producţie al viei (anul III de la plantare), cînd s-au realizat, în medie, 6 700 kg de struguri la hectar, din care peste 90 la sută au fost valorificaţi la export sau pe piaţa internă, la calitatea „extra". Ca urmare, unitatea noastră a recuperat dotaţia planificată, de 2,2 milioane de lei, dînd, în final, un beneficiu de 2,7 milioane de lei.

Acest rezultat economic ne-a dat certitudinea că, într-al doilea an de rod al viei, respectiv primul an de producţie al celor 9 ha de piersic, putem obţine rezultate şi mai bune, fapt care, de altfel, s-a şi petrecut. Astfel, în 1967, producţia-marfă planificată la struguri a fost depăşită cu 288 de tone, iar la piersici cu 47 de tone. Preţul de cost prevăzut la tona de struguri a fost redus cu 88 de lei, fiecare hectar de vie aducînd un venit net de 18 270 de lei, faţă de 9 800 de lei cît fusese planificat. La cele 9 ha de piersic venitul net planificat a fost depăşit cu 290 la sută (78 000 de lei de la fiecare hectar, faţă de 20 000 de lei plan). Beneficiul întreprinderii pe anul trecut a fost depăşit cu peste 4,5 milioane de lei, adică cu 220 la sută. Deci, **la fiecare 100 ha de teren agricol în producţie, în anul trecut au revenit 2 100 000 de lei beneficii — fapt pentru care ni s-a acordat diploma de unitate evidenţiată pe ţară în ramura viti-pomicolă.**

Care este suportul unor rezultate ca cele arătate mai sus? În primul rînd trebuie să spunem că factorul principal îl constituie gradul înalt de înzestrare tehnico-materială a întreprinderii, ca urmare a ajutorului primit din partea statului. Apropierea conducerii, îndeosebi a specialiştilor din cele 3 ferme ale întreprinderii de procesul de producţie, datorită noului cadru organizatoric în care am trecut după Plenara C.C. al P.C.R. din martie anul trecut, constituie un alt factor de importanţă hotărîtoare în rezultatele obţinute.

Avem în unitatea noastră un colectiv harnic şi priceput, alcătuit din oameni de nădejde. Aşa sînt fermierii Gheorghe Mihalache şi ing. Şerban Constantinescu, tehnicienii Ion Rusu, Constantin Haşeganu şi Ion Cocir, mecanizatorii Constantin Drăgan, Gh. Teodorescu, V. Mircică, Dumitru Gănescu, Nicolae Galiceanu şi Oaie Constantin, muncitorii Oprea Tişu, Traian Vrăjitoru şi mulţi alţii.

Pentru anul 1968 avem de realizat 4 158 tone de struguri (11 000 kg la hectar) şi 526 tone de piersici (7 200 kg la hectar), ceea ce înseamnă o producţie marfă în valoare de 15 712 000 lei, şi un beneficiu net de 7 605 000 lei. Avînd experienţa celor doi ani de producţie anteriori, apreciem că sarcinile pot fi realizate şi depăşite. Colectivul de muncă al întreprinderii s-a angajat să depăşească beneficiul net cu cel puţin 1 250 000 de lei. Pentru realizarea acestui deziderat, sub îndrumarea directă a specialiştilor, muncitorii întreprinderii noastre au efectuat toate lucrările de primăvară la timp şi de cea mai bună calitate. Astfel au înţeles ei să întîmpine sărbătoarea solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc.

Ing. Ion BĂLŢATU
director
Gh. JIPA
economist-şef, de la I.A.S. „Neptun" — Constanţa

VOLUM DIVERSIFICAT DE LUCRĂRI

Scriind aceste rînduri încerc un sentiment de bucurie fiindcă am prilejul să amintesc că staţiunea de maşini şi tractoare pe care o conduc a primit nu de mult diploma de unitate evidenţiată pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1967. Eforturile comune ale tuturor mecanizatorilor, grija pentru folosirea deplină a bazei tehnico-materiale cu care este dotată unitatea noastră au dus la realizarea unor indicatori care ne-au situat, anul trecut, pe un loc fruntaş pe ţară. Planul de producţie a fost îndeplinit în proporţie de 126 la sută, staţiunea efectuînd 45 000 de hantri peste prevederi. Ne-a bucurat deopotrivă faptul că toate brigăzile de tractoare şi-au depăşit sarcinile ce le reveneau. Preţul de cost a fost redus cu 7,97 lei pe hantru. În acest fel am reuşit să obţinem economii în valoare de 1 700 000 de lei o contribuţie deosebit de preţioasă aducînd în această direcţie brigăzile de tractoare conduse de Vasile Ştefan, Neculce Manea, Radu Gheorghe şi Dan Trufaşu.

Anul acesta şi staţiunea de maşini şi tractoare Ziduri, ca, de altfel, toate unităţile de acest gen din ţară, îşi va desfăşura activitatea pe principiul gestiunii economice proprii — sarcină de seamă trasată de Conferinţa Naţională a partidului. În aceste condiţii urmează să obţinem venituri care să acopere cheltuielile de producţie, inclusiv amortismentele.

Bilanţul cu care întîmpinăm ziua de 1 Mai este cît se poate de îmbucurător. Pînă la 18 aprilie, staţiunea realizase 46 174 de hantri. În procente, aceasta înseamnă o depăşire cu 5,3 la sută a planului de producţie pe perioada respectivă. Valoarea economiilor pe aceeaşi perioadă se ridică la peste un milion de lei. Dintre brigăzile de tractoare care au dobîndit realizările cele mai bune notez doar cîteva şi anume pe cele care deservesc cooperativele agricole de producţie din Bălăceanu, Rîmnicelul, Lanuri, Costieni şi Boldu. N-aşi vrea să nedreptăţesc, vorbind despre succese, nici pe muncitorii din atelierele de reparaţii. Dumitru Sterpu, Ion Burlacu, Grigore Panait, Nica Constantin, Dumitru Popa, Matei Croitoru sînt doar cîţiva dintre mecanicii care au contribuit la pregătirea utilajului agricol la un nivel calitativ superior.

Sîntem preocupaţi în permanenţă de extinderea gamei de lucrări executate cu mijloace mecanice, unde avem posibilităţi nevalorificate suficient. O parte din măsurile pe care le-am întreprins sînt legate de folosirea completă, raţională a maşinilor existente, altele privesc adaptarea unor utilaje şi chiar confecţionarea unora mai simple. Pe cadrul dispozitivului de recoltat floarea-soarelui bunăoară am montat organe active, un fel de rarişe, necesare deschiderii rigolelor pentru plantat cartofi, varză, ardei, roşii şi alte plante legumicole. O serie de măsuri au ca scop folosirea din plin a utilajului destinat sectorului zootehnic. Mă refer în special la tocătorile de nutreţ şi la morile cu ciocănele.

În prezent, atenţia noastră este îndreptată spre întreţinerea culturilor şi combaterea dăunătorilor, lucrări care se efectuează intens. Paralel cu lucrările în cîmp, în atelierul mecanic al staţiunii şi la brigăzile de tractoare se efectuează ultimele revizii la utilajul agricol necesar campaniei de vară.

În încheiere doresc, nu fără mîndrie, să amintesc că S.M.T. Ziduri se numără printre cele şase staţiuni de maşini şi tractoare etalon în acţiunea de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii. În acest scop a fost alcătuit un colectiv de lucru din care fac pare, alături de specialiştii unităţii noastre, cercetători de la I.C.M.A. şi cadre de conducere din Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii. Studiile ce se întocmesc de către acest colectiv au ca obiectiv principal analizarea tuturor factorilor ce determină într-un fel sau altul nivelul producţiei şi al cheltuielilor. O parte din măsurile prevăzute au fost aplicate cu bune rezultate chiar în campania de primăvară a acestui an.

Ing. F. PÎRCĂLABU
directorul S.M.T. Ziduri, judeţul Buzău

CARNET

„NUMAI TRACTOARE ROMÂNEŞTI"

de Dragoş VICOL

Ciţi ani să fie de cînd am citit în ziare că tractorul românesc ară cu vrednicie pe şesurile Indiei, pe malurile binecuvîntate de soare şi de legendă ale Nilului? În orice caz, nu prea mulţi. Îmi amintesc însă că vestea a impresionat adînc, că am văzut pe chipul multor oameni o lumină a bucuriei şi mîndriei că reuşim să spunem lumii mereu mai mult decît ştie despre noi.

Printre alte produse ale industriei noastre, tractorul a însemnat de la început o izbîndă de seamă care a devenit an de an tot mai prestigioasă. De la acel decembrie 1946, cînd maistrul Victor Oprea a ieşit de pe porţile uzinei cu primul tractor românesc, I.A.R.-22, n-au trecut, istoriceşte vorbind, prea mulţi ani. Şi iată că astăzi, ducipalul de oţel şi de foc, operă a inginerilor, tehnicienilor şi muncitorilor braşoveni, execută cele mai felurite lucrări pe nenumărate meridiane ale globului. Uzina de tractoare din Braşov cunoaşte o meritată popularitate pe plan internaţional. Maistrul Victor Oprea, azi şeful secţiei de montaj a Uzinelor din Braşav, îmi spunea că pretutindeni unde a fost pentru experimentări şi probe de omologare a tractorului nostru — în Egipt, Anglia, Franţa, India sau Finlanda — a consemnat aceleaşi bune aprecieri cu privire la calitatea „universalelor" noastre.

Statul nostru primeşte comenzi din 55 de ţări ale lumii. Angajată în competiţia fabricării de tractoare pe plan mondial, uzina din Braşov — unde în 22 de ani s-au fabricat 19 tipuri de tractoare, îmbogăţindu-şi astfel continuu experienţa — a devenit o întreprindere uriaşă şi complexă, la nivelul tehnicii actuale, încadrată cu lucrători şi specialişti de cea mai înaltă calificare şi avînd perspective optime de dezvoltare pe linia celor mai noi descoperiri tehnice şi ştiinţifice în acest domeniu. De pe acum s-a ajuns ca de pe banda de montaj să iasă la fiecare zece minute cîte un tractor nou; ceea ce se realiza în 1947 într-un an, azi constituie echivalentul unei singure zile.

Ca să ne dăm seama de prestigiul pe care tractorul românesc îl are peste hotare e de ajuns să ne amintim că la una din ediţiile trecute ale tîrgului internaţional de la Leipzig el a cucerit, în competiţie cu ţări cu tradiţie în producţia de maşini agricole, medalia de aur şi, bineînţeles, binemeritate elogii. Vom însera, pentru puterea ei de convingere, o declaraţie a unui fermier belgian, Albert Léserenie, extrasă dintr-o scrisoare adresată de acesta uzinei braşovene: **„După ce am lucrat timp de 15 luni cu U—650 fără defecţiuni, m-am hotărît să cumpăr şi pe fratele lui, U—651; iar dacă şi acesta va merge tot aşa de bine ca primul, în scurt timp, în ferma mea voi avea numai tractoare româneşti".**

Declaraţia aceasta, ca şi alte numeroase scrisori pe care le primeşte uzina din partea celor care lucrează cu produsele sale, este mai mult decît măgulitoare. Ea este o laudă adusă măiestriei constructorilor tractorului românesc, o recunoaştere a capacităţii şi posibilităţilor industriei noastre constructoare de maşini. Şi trebuie avut în vedere că fermierul belgian din Liége, ca oricare altul, de altfel, examinează de o sută de ori feluritele mărci pe care firmele producătoare le pun la dispoziţia cumpărătorilor, iar cînd s-a oprit asupra unui tip de maşină o experimentează cu minuţie mai ales cînd şi-a propus să-şi sporească numărul utilajelor respective. Şi cînd a ajuns să exprime gînduri ca cele de mai sus, este sigur că maşina i-a oferit deplină satisfacţie.

Expresie a avîntului nostru creator şi a înaltului stadiu de dezvoltare a ştiinţei şi tehnicii româneşti, tractorul care poartă emblema „Fabricat în R.S.R." ajuns de curînd la al 200 000-lea exemplar răspunde cu succes exigenţelor celor mai pretenţioşi cumpărători.

FOTOREPORTAJ

Avanposturi ale agriculturii moderne

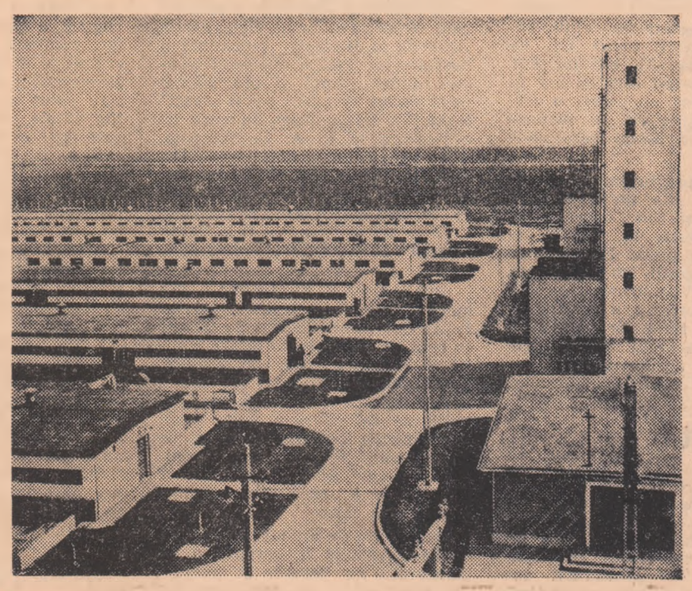

Modernizarea agriculturii se înscrie ca una din principalele preocupări ale regimului nostru. Ca urmare a concentrării şi specializării producţiei în cadrul întreprinderilor agricole de stat, pe harta României a apărut un însemnat număr de combinate şi complexe industriale care, datorită aplicării celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii mondiale, a celor mai moderne tehnologii, îşi sporesc zi de zi aportul în aprovizionarea populaţiei cu produse agroalimentare, devin exemple grăitoare de organizare ştiinţifică a producţiei pentru întreaga noastră agricultură socialistă.

Vă prezentăm cîteva imagini din astfel de mari unităţi. Sub cerul de sticlă, întins pe o suprafaţă de peste 50 de hectare, cît au serele întreprinderii agricole de stat din Ploieşti (foto stînga), **noţiunea de anotimp a dispărut. Producţia de legume obţinută aici în fiecare an este de 8—10 ori mai mare decît în condiţiile obişnuite de cîmp. Complexul industrial pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor din cadrul I.A.S. Căzăneşti, judeţul Ialomiţa** (foto de sus), **livrează anual peste 10 000 tone de carne. Printre unităţile moderne se numără şi ferma avicolă din cadrul I.A.S. „30 Decembrie", judeţul Ilfov,** (foto dreapta). **Datorită furajelor combinate, servite la discreţie în bunchere automate şi a microclimatului corespunzător, producţia medie obţinută de la fiecare găină este de peste 200 de ouă.**

Text: L. ROŞCA
Foto: C. DUMITRU

CUNOAŞTEŢI APICULTURĂ?

Concurs dotat cu premii în valoare de 12000 lei

Întrucît unii cititori continuă să ne trimită răspunsuri la primele întrebări publicate, precizăm din nou că răspunsurile la cele 8 serii — fiecare cuprinzînd cîte 3 întrebări — vor fi trimise toate o dată, împreună cu cupoanele de participare, între 23 şi 31 mai a.c. (data poştei) pe adresa: **Revista „Agricultura socialistă" — Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti, pentru concursul: Cunoaşteţi apicultură?**

Adresăm participanţilor rugămintea ca, o dată cu răspunsurile formulate citeţ pe maximum o jumătate de pagină pentru fiecare întrebare, să se indice numele şi prenumele, locul de muncă, adresa de la domiciliu, vîrsta şi de cînd practică apicultură. Răspunsurile neînsoţite de cupoanele de participare nu vor fi luate în considerare.

Vă reamintim, totodată, premiile cu care este dotat concursul:

- **un premiu I în valoare de 2 000 lei**
- **două premii II în valoare de cîte 1 500 lei fiecare**
- **trei premii III în valoare de cîte 1 000 lei fiecare**
- **opt menţiuni în valoare de cîte 500 lei fiecare**

De asemenea, se vor acorda 20 de abonamente pe acest an la revista „Agricultura socialistă".

Dorindu-vă şi pe mai departe succes în participarea la concursul nostru, vă prezentăm acum seria a cincea de întrebări.

1) Cum trebuie pregătită stupina pentru stupăritul pastoral? Ce măsuri se iau la încărcarea şi descărcarea stupilor?

2) Dacă practicaţi apicultura staţionară, ce măsuri luaţi pentru asigurarea unei producţii cît mai mari?

3) Ce mijloc sigur trebuie să folosească stuparul pentru a preveni roitul natural al stupilor puternici înainte de culesul mare de mai? Dar dacă familia şi-a clădit totuşi botcă de roire?

CUPON DE PARTICIPARE **Nr. 5**

Gospodărirea cît mai rațională a pămîntului a constituit și constituie o preocupare importantă a partidului și statului nostru. În cadrul vastului program de dezvoltare a agriculturii, elaborat de Congresul al IX-lea al P.C.R., un loc important îl ocupă acțiunile de îmbunătățiri funciare — îndiguiri, desecări, irigații etc. — menite să contribuie la mărirea fertilității terenurilor, la readucerea de noi suprafețe în circuitul agricol, în final, la sporirea producției agricole, vegetale și animale. Peste tot în cuprinsul țării, lucrările de îmbunătățiri funciare cunosc un ritm din ce în ce mai intens. Sînt puse în valoare mii și mii de hectare de terenuri. Eforturile depuse în această direcție sînt stimulate de măsurile recentului proiect de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, supus dezbaterii publice. Observațiile și sugestiile tot mai numeroase făcute de oameni ai muncii din agricultură, pentru perfecționarea prevederilor proiectului de lege, dovedesc interesul deosebit față de utilizarea cît mai rațională a pămîntului — acest bun național.

DE-A LUNGUL DUNĂRII

DE LA JEGĂLIA LA INSULA MARE A BRĂILEI

Curcubee peste Bărăgan

- *ÎN ZONA JEGĂLIA — UN SISTEM DE IRIGAȚII PE CIRCA 18 000 HA*
- *PESTE 292 KM DE CONDUCTE ÎNGROPATE*
- *TEHNICA NOUĂ ȘI SPUNE CUVÎNTUL*
- *PRINTRE „PREMIANȚII" DE LA ROSEȚI*

Pămîntul Bărăganului ascunde resurse de rodnicie nebănuite. Mărturie stau recoltele din ce în ce mai îmbelșugate obținute de țăranii cooperatori, de lucrătorii întreprinderilor agricole de stat din această zonă a țării. În arsenalul metodelor folosite de unitățile agricole din Bărăgan pentru sporirea producțiilor a apărut în ultima vreme o armă nouă, *irigarea*, menită să compenseze efectele dăunătoare ale secetei.

...Ideea de a aduce apa necesară plantelor pe terasa Bărăganului s-a înfiripat de multă vreme în mintea localnicilor. O idee îndrăzneață care n-a putut să se materializeze însă decît în condițiile unei agriculturi socialiste, în continuă modernizare. De-a lungul Dunării și a altor cursuri de apă a apărut în ultimii ani o salbă de

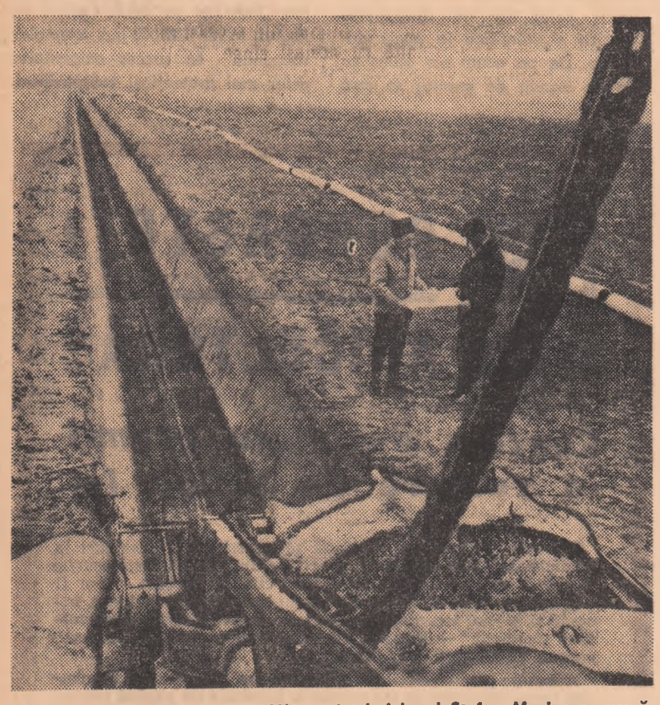

Cu harta în mînă, ing. Victor Minea și tehnicianul Ștefan Marinescu urmăreau mersul lucrărilor

Foto : AGERPRES

șantiere de hidroameliorații printre care se numără și cel din zona Jegălia ; aici, urmează să se amenajeze în anul acesta, pentru irigat, o suprafață de circa 18 000 de hectare. Lucrările se execută atît cu fonduri ale statului cît și prin contribuția cooperativelor agricole Jegălia, Unirea, Dichiseni, Libertatea și Roseți. De acest sistem vor mai beneficia unele întreprinderi agricole de stat.

...Ne aflăm pe malul Borcei, lîngă viitoarea stație de pompare, „inima" sistemului de irigații, a cărei pulsație va atinge un debit de 24 mc pe secundă. La amenajarea stației se folosesc cele mai moderne mijloace, printre care chesoanele cu aer comprimat. De aici, printr-un canal de aducțiune lung de 6 km apa va ajunge la stația de repompare de la baza terasei și apoi va fi trimisă, cu ajutorul unor tipuri diferite de amenajări și sisteme de irigație — cu conducte îngropate, jgheaburi din beton și canale căptușite — spre ogoare. De la Borcea și pînă la rădăcina plantelor, apa urmează un drum în trepte, ea fiind ridicată, în final, la înălțimi ce ating 10-15 metri față de punctul de plecare.

...În locul unde se construiește stația de repompare de la baza terasei facem un scurt popas. Inginerul hidroameliorator Ovidiu Ionescu ne relatează cîteva cifre și amănunte elocvente pentru amploarea lucrărilor efectuate aici. „Vedeți clădirea aceea de vizavi — ne spune interlocutorul ; este vechea stație de pompare a sistemului local, al cărei debit atinge doar 2-3 mc pe secundă. În verile secetoase pompele acționate de motoare învechite nu mai puteau face față cerințelor, cantitatea de apă trimisă spre ogoare fiind insuficientă. Puterea noii stații de repompare va fi de aproape șase ori mai mare. Pentru construcția instalației respective va fi necesară o organizare superioară a muncii pe șantier ; mă refer în primul rînd la necesitatea transportării betonului pe orizontală și pe verticală. Stația de repompare va aspira și ridica apa într-un bazin de refulare, de unde prin canalul de aducțiune de pe terasă va fi îndreptată spre terenurile unităților agricole de stat și cooperatiste din sistem. Pe o lungime de peste 292 km se vor folosi conducte îngropate, cu scopul de a se scoate din circuitul agricol o suprafață cît mai mică de teren și reduce pierderile de apă pe traseu.

Docarul lunecă pe lîngă lanuri întinse de grîu al căror verde închis contrastează plăcut cu negrul suprafețelor proaspăt semănate cu porumb. Străbatem împreună cu tovarășul Ion Tudor, președintele cooperativei agricole din Jegălia, o porțiune de teren care nu peste multă vreme va fi împînzită de rețeaua canalelor de irigație. Pe lîngă noi trec autocamioane prevăzute cu platforme încărcate cu jgheaburi din beton. Anul acesta — ne relatează tovarășul Tudor — am prevăzut să alocăm pentru irigații 4,5 milioane de lei, din care 900 000 lei fonduri proprii. Vom efectua, totodată, la săparea canalelor secundare circa 80 000 de zile-muncă. Cu mijloacele mecanice existente pe șantier și cu forța proprie vor fi săpați 150 000 mc de pămînt spre a putea da astfel cale liberă apei spre plante. În prezent lucrăm din plin, cu toate brigăzile, la amenajări. Cooperatorii noștri se bucură din inimă de ajutorul substanțial pe care-l primim din partea statului.

Cooperatorii agricoli din Roseți au de-acum o oarecare „vechime" în irigarea culturilor. Împreună cu cei din Albești ei au primit anul trecut premiul I pe țară la concursul organizat de Consiliul Superior al Agriculturii, realizînd la porumbul irigat, în medie, 7 990 kg boabe la hectar (față de circa 4 000 kg în cultura obișnuită) de pe suprafața de 372 de hectare. Producția — nemaiîntîlnită prin partea locului — a demonstrat cît de eficientă este irigarea, completată cu celelalte măsuri agrotehnice recomandate pentru această cultură. Experiența dobîndită este continuu îmbunătățită. Anul acesta s-a prevăzut să se obțină la porumbul irigat, în medie, 8 000 kg boabe la hectar. Cultura a fost semănată într-un teren bine fertilizat, folosindu-se hibrizii 405 și 301.

Ar mai fi de spus, în încheiere, că și cooperatorii agricoli din Roseți vor intra în sistemul de irigații de la Jegălia cu o suprafață de peste 1 200 de hectare. În momentul de față o mare parte din forțele cooperativelor sînt masate spre efectuarea lucrărilor interioare, potrivit proiectului întocmit de specialiști.

Lanuri întinse cu porumb, lucernă, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui... Peste ele se întinde pînza de apă binefăcătoare, prin care razele soarelui țes minunatele culori ale curcubeului. Este o imagine care va fi întîlnită tot mai mult și pe întinsul Bărăganului, o imagine a belșugului viitoarelor recolte.

Nicolae FLORIAN

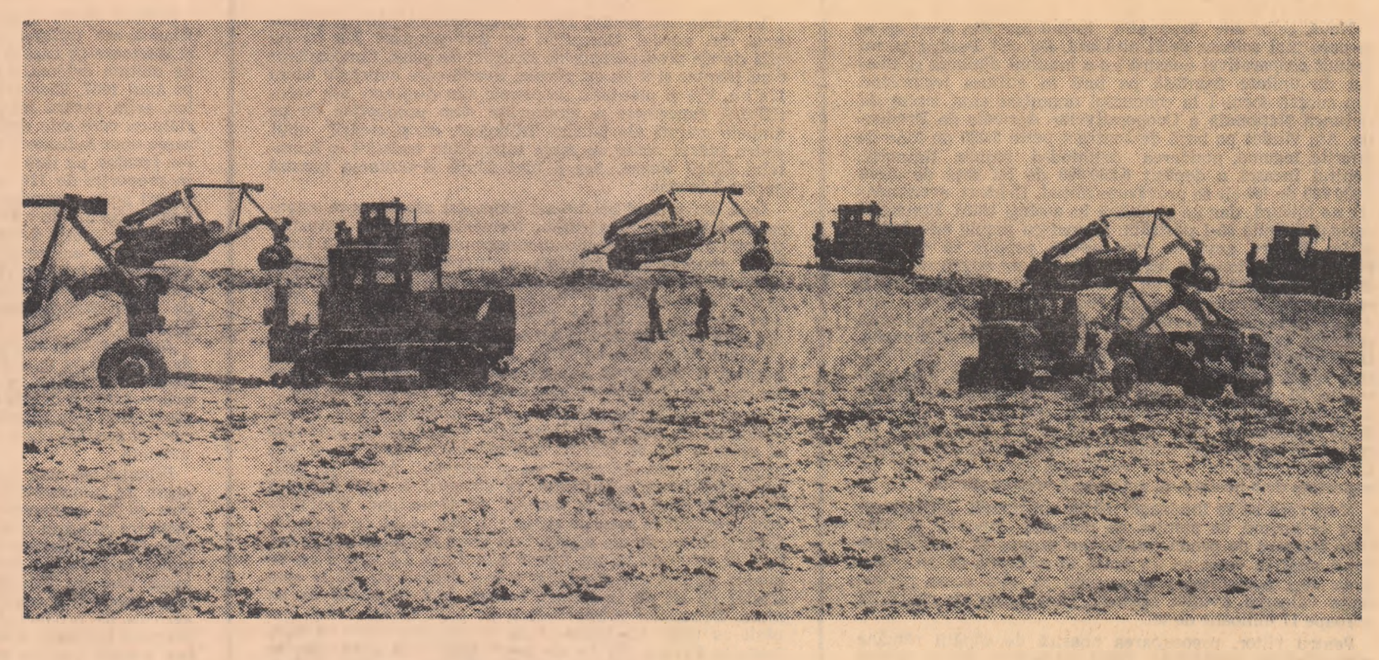

Aspect obișnuit în Insula Mare a Brăilei : utilaje moderne iau cu asalt noi terenuri

Foto : AGERPRES

CERCETĂRI PE SOLURI SĂRĂTURATE

Din laborator prin ferma-pilot, pe mii de hectare

Să ne întoarcem cu 15 ani în urmă. În Lunca Dunării, în zona Călmățui-Gropeni, Luciu-Giurgeni, Latinu-Măxineni, se desfășoară o acțiune de mare amploare, menită să zăgăzuiască apele bătrînului fluviu pentru a-i smulge de sub dominație, întinse pămînturi roditoare. Și fluviul a fost silit să se retragă, de pe circa 50 000 de hectare. Ele au fost înregistrate în scripte, s-au conturat în hărți, plugurile au tras primele brazde. Era o victorie a omului de pe urma căreia belșugul părea de pe la sine înțeles. Și totuși...

Un S.O.S. la care răspund cercetătorii

Orezăria din Berteștí. O suprafață de 950 ha devine în numai doi ani de la îndiguire și amenajare o imensă sursă de pagube : de la 2 400 kg — în primul an — producția de orez scade brusc și ireversibil la 700 kg și, în unele zone, chiar la 400 kg ha ! Solul, înmlăștinat și sărăturat în urma exploatării nerationale capătă un calificativ degradant : neproductiv. S-a dat alarma. Nu cumva situația de la Berteștí se poate redita în oricare punct al luncii îndiguite ? Problema a devenit — așa cum era firesc — de interes național. Chemați să-și spună cuvîntul și să ofere soluția salvatoare, cercetătorii și-au instalat punctul de observație chiar în inima zonei amenințate. Așa a luat ființă Centrul experimental Berteștí ale cărui cercetări au fost destinate studierii proceselor de salinizare secundară și, mai ales, stabilirii metodelor de prevenire și combatere a acestui păgubitor fenomen. Era în 1956.

I.A.S. Stăncuța. O zi rece de primăvară. Într-o sală al cărei aspect nu are nimic științific în ea — dar, în definitiv, nu asta contează — 50-60 de oameni discută o problemă de mare interes pentru cercetare și producție : amenajarea celei mai întinse suprafețe de orezărie din țară — 8 000 de hectare. Amplasarea ei : incintele îndiguite Călmățui-Gropeni, Luciu-Giurgeni, Latinu-Măxineni ! Este chiar zona în care sărăturarea solurilor se manifestă cu cea mai mare intensitate, dar unde valorificarea economică a suprafeței se dovedește astăzi pe deplin posibilă. Cercetătorii (acad. Gr. Obrejanu, dr. ing. Al. Măianu, ing. I. Albescu), aceiași care cu ani în urmă și-au luat pe umeri o sarcină dificilă și plină de răspundere, își expun astăzi rezultatele și metodele.

Auditoriul, practicieni cu bogată experiență din unitățile agricole de stat și din cooperativele agricole interesate la această acțiune, nu este pasiv. Ei participă direct, cu sugestii, cu propuneri, își rezolvă nelămuririle. Metode noi de transformare a sărăturilor în adevărate surse de belșug își fac loc în arsenalul agrotehnicii. Ne aflăm în aprilie 1968.

Pe concret

Drumul dintre cele două date este jalonat de rezultatele obținute, pe etape, la Centrul experimental de la Berteștí. Pare un paradox dar, tot orezul, principalul „vinovat" al sărăturării solurilor din incinta Călmățui-Gropeni s-a dovedit a fi și mijlocul cel mai economic de remediere a răului. Cîmpul experimental de la Berteștí nu este deci decît tot o orezărie, de fapt aceeași în care au apărut primele fenomene alarmante. S-a modificat însă sistemul de amenajare, iar metodele de cultură au primit „harul" științific. Scopul esențial urmărit : coborîrea nivelului apelor freatice puternic mineralizate sub nivelul de la care evaporația ar putea transporta sărurile la suprafața solului.

Urmînd unor lucrări de adîncire a canalelor de evacuare secundare și a colectorului principal și spălării solului cu cantități mari de apă de irigare, primul an de cultură a orezului s-a soldat nu numai cu producții satisfăcătoare — 1 500 — 4 000 kg/ha — dar și cu desalinizarea solului pe adîncimea rădăcinilor și o demineralizare importantă a apelor freatice.

Următorii doi ani de cultură a orezului au ridicat producția la 4 000 — 6 000 kg/ha, solul s-a desalinizat complet pe 1 m adîncime, iar apa freatică a devenit chiar potabilă. În aceste condiții s-au putut introduce și alte culturi care au asigurat — fără irigații — producții deosebite la hectar : 5 000 — 9 000 kg de porumb, 2 000 — 4 500 kg de grîu, 45 000—50 000 kg de sfeclă da zahăr. Reluarea culturii orezului și reînceperea ciclului va duce în final, la completa restabilire a fertilității acestor terenuri.

Metodele preluate „din mers" și cu deplină înțelegere și încredere de unitatea agricolă de stat care își oferise terenul muncii de cercetare, i-au permis acestuia aceleași performanțe.

O concepție științifică unitară

Rezultatele din cîmpul experimental sînt multiplicate acum de proiectanți la scara celor 3 000 ha de orezării care vor fi amenajate pe sărături, încă din acest an. Cercetătorilor li se deschide astfel un larg cîmp de acțiune. Aceasta a și determinat dezvoltarea și modernizarea centrului experimental Laboratorul de la Polizești, dotat cu o casă de vegetație, cu baterii de lisimetre, și cu alte instalații moderne va putea deservi întreaga zonă Ialomița-Dunăre-Siret. Însuși cîmpul experimental s-a extins la 40 ha.

Desfășurate *direct* pe teritoriul unei unități de producție și răspunzînd *direct* nevoilor acesteia, cercetările de la Berteștí reprezintă o ilustrare concretă a eficienței legăturii dintre știință și practică. O nouă verigă va întări acum această legătură : ferma pilot, în curs de organizare la I. A. S. Stăncuța. Aici, parametrii stabiliți și justificați economic încă în cîmpul experimental vor fi riguros aplicați — cu asistența tehnică a cercetătorilor — pe 300 ha. Va fi o fermă „model" și o adevărată școală de cadre.

Ameliorarea sărăturilor din lunca îndiguită nu poate fi privită izolat de vastele lucrări de irigare în curs de execuție pe terasa Brăilei și Vizirului, care vor produce, fără îndoială, modificări în regimul apelor freatice și în luncă. Posibilitățile de salinizare a unor soluri astăzi fertile sînt încă deosebit de actuale. Sînt, de asemenea, incomplet cercetate pînă acum, căile de ameliorare a sărăturilor pentru culturi de cîmp.

Stația pilot de drenaj ce urmează să fie construită în apropierea laboratorului va permite și elucidarea unor astfel de probleme. Pe 300 de hectare se vor urmări ameliorarea sărăturilor prin drenaj închis pentru culturi de cîmp. Pe alte 200 ha, la I. A. S. Stăncuța, se vor studia diferite variante de drenaj pentru prevenirea salinizării solului pe terenuri fertile.

Iată deci, că departe de a fi tratate izolat, problemele solurilor sărăturate și ale prevenirii acestui fenomen sînt încadrate într-o concepție științifică unitară și în strînsă legătură cu cerințele producției.

Întîlnirea de la Stăncuța între cercetătorii și specialiștii din producție a fost, desigur, prima dintr-un șir de întîlniri care se vor concretiza în amplele lucrări ameliorative ce urmează să se execute în această parte a țării. Ea a marcat, totodată, o importantă realizare : întrepătrunderea eficientă dintre cercetare și producție într-un domeniu vital pentru economia țării.

Sonia MARCARIAN

Insula

În mod obișnuit ar fi fost de ajuns, pentru a stabili locul în care se petrec faptele reportajului nostru, să notăm denumirea celor două comune — Salcia și Mărașu, din județul Brăila — însă ele s-au constituit nu demult în unități teritorial-administrative de sine stătătoare, așa încît n-au avut vreme să devină cunoscute. Poate că sîntem cei dintîi care le consemnăm... În orice caz, am fost acolo, la Salcia și Mărașu, printre primii oaspeți în această primăvară, în zilele în care s-a reluat circulația pe dig, după un sezon lung de izolare.

Digul care înconjoară Insula Mare a Brăilei ferind-o de inundații, este singura arteră de comunicație rutieră ce leagă satele celor două comune, înșirate pe zeci de kilometri. Pilcurile de case se pierd în imensitatea cîmpului neted, cu pămînt fertil, smuls de sub tirania bălții de odinioară. 23 000 de hectare (dintr-un plan vast de desecare, destufizare și defrișare a 70 000 de hectare) au fost amenajate pentru agricultură. Iată ce alcătuiește baza economică a așezărilor ivite „în baltă", populate de mecanizatori, lucrători ai fermelor de stat, țărani cooperatori ; intelectualii, care nu s-au putut forma din sînul populației locale, relativ recent înjghebată pe meleagurile acestea, au sosit — majoritatea tineri și entuziaști, cu diploma de medic, de profesor, de inginer agronom proaspăt dobîndită — din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, convinși de adevărul că prezența lor în Insulă este cu atît mai necesară, cu cît locul unde sînt chemați să-și desfășoare activitatea este mai izolat.

Viața în Insulă, aspră, lipsită încă de amenajările care creează, în localitățile organizate, senzația de confort, ridică probleme de ordin social dintre cele mai firești (nu întotdeauna ușor de soluționat). Acolo unde se naște o colectivitate, apare implicit necesitatea aprovizionării cu alimente și produse industriale de uz personal și casnic ; oamenilor trebuie să li se acorde asistență sanitară ; copiii, la vîrsta ghiozdanului, trebuie să învețe carte ; iar ceasurile libere se cuvine să fie petrecute în mod cît mai plăcut...

Am participat, într-una din zilele acestui anotimp, cînd Insula a devenit accesibilă, la o acțiune amplă cu caracter social care a avut ca obiective magazinele sătești, circumscripțiile medicale, școlile, căminele culturale. O comisie largă, formată din șefii instituțiilor județene respective, antrenată și condusă de tovarășul Radu Ciucă, secretar al Comitetului județean de partid, a străbătut sutele de kilometri, cît măsoară digul, rezolvînd concret și imediat, problemele ce ies din competența organelor comunale. Așadar, forurile județene, la lucru. Călcînd glodul ulițelor abia jalonate, ale căror șanțuri nu fuseseră încă tăiate, în satul Frecăței s-a căutat o locuință pentru medicul sosit în ajun și o cameră pentru improvizarea unui dispensar ; o autosalvare nouă s-a înscris în peisajul sălbatic, printre sălcii, ca un prim element marcînd civilizația. Stinghere la început au poposit într-un dulap din clădirea consiliului popular și niște jucării pentru grădinița de copii.

De fapt, am fi obligați să zăbovim mult, dacă am voi să dăm fiecărui amănunt semnificația ce i se cade. Și la Mărașu a fost repartizată o autosalvare, iar circumscripțiile sanitare umane au primit loturi de medicamente în valoare de cîte 25 000 de lei. S-au găsit fonduri pentru reparații, renovări și extinderi de localuri. Nenumărate aspecte, pînă la cele mai mărunte, au fost clarificate cu pricepere. Plini de solicitudine, vădind un profund respect față de cei cu care discutau, pe care îi îndrumau, exigenți și îngăduitori, de la caz la caz, membrii comisiei au abordat acel stil de muncă propriu organelor de conducere care „pun umărul la treabă", căutînd să-și dovedească eficiența practică, dincolo de mapele și dosarele de la sediul județean, în mijlocul vieții adevărate, acolo unde se înnoadă (și unde se încîlcesc citeodată) firele problemelor.

Din vechea înfățișare sălbatică a bălții n-au mai rămas decît niște mastodonți mistuiți de flăcări — briie de sălcii prefăcute în scrum, pe care nu trăsnetul le-a aprins. Ard continuu, zugrăvind noaptea, pe cerul înstelat, incendii provocate de cei ce curăță Insula de ultimele rămășițe ale vechilor ei înfățișări, metamorfozate, an de an în lanuri nesfîrșite de porumb, de grîu, de floarea-soarelui.

Cei doi medici tineri, soț și soție, Virgil și Maria Giubernea, au împlinit șapte ani de cînd au venit la Mărașu. 7 ani au contemplat, zic ei rugurile de sălcii, 7 ani adăugăm noi au vegheat ei localnicii să nu se îmbolnăvească și au luptat cu bolile, cînd au apărut. Sub ochii lor s-a transformat balta, s-a construit digul, s-au ridicat școala cu etaj și dispensarul modern.

— *Dacă veți scrie despre medicii de la Mărașu* — ne atrăgea atenția tovarășul Radu Ciucă — *va trebui să vă gîndiți la toate cadrele de intelectuali care muncesc în Insulă — învățători, bibliotecari, ingineri... Și nu pentru a le da o aureolă eroică ar trebui să menționați că iarna viscolele sînt aici necruțătoare, că anotimpul umed este chinuitor de lung, ci pentru a nu diminua sensurile profund sociale ale activității lor desfășurate în condiții mai mult decît vitrege. Iată, de pildă, inginerul agronom Virgil Bărbuceanu de la cooperativa agricolă din Mărașu care a obținut media de 4 100 kg de grîu la hectar în 1967, în ciuda faptului că țăranii cooperatori de prin partea locului n-au tradiție de cultivatori de cereale.*

Am făcut aceste însemnări în carnetul de reporter, neselectiv, așa cum împrejurările ni le-au oferit. Paginile s-au acoperit cu un amalgam de aspecte pe care spațiul nu ne permite să le comentăm. Astfel de însemnări s-au înscris însă, cu titlul de sarcini, și în carnetele celor pe care i-am însoțit. Așa cum i-am văzut la lucru, ne-am format covingerea că problemele notate nu vor rămîne în filele agendelor, că ele vor intra, fără îndoială, pe făgașul cel mai direct al rezolvării. Oamenii, rămași în satele din baltă sînt încredințați, pe bună dreptate, că organele județene se îngrijesc să facă să funcționeze normal angrenajele vieții în Insulă.

Ion MARINA

LEGENDELE VINULUI

Constantin PRISNEA

Fragmentul pe care-l publicăm în numărul de față făcea parte — potrivit proiectelor autorului — dintr-o lucrare amplă, inițial purtînd titlul „De la legendă la realitate". El demonstrează, pe de o parte, pasiunea pe care regretatul scriitor o nutrea față de studierea istoriei vinului și vinificației (printre ultimele manuscrise figurînd și unul intitulat „O nouă țară a vinurilor", în care e vorba de legendara Vinland din America), iar, pe de altă parte, predilecția sa pentru o bogată și minuțioasă documentare.

Cei doisprezece zei mari ai Greciei își aveau locuințele în Olymp. Aceasta era cea mai înaltă culme a munților care brăzdau Grecia. Pe muntele acesta încîntător, zeii își clădiseră palatele lor. Cel mai strălucitor era cel al lui Zeus, regele suprem al tuturor zeilor nemuritori. Dimineața, atunci cînd cerul se deschidea și lăsa liberi caii soarelui, toate divinitățile olimpice se adunau în casa șefului lor. Așezat pe un scaun aurit, Zeus îi primea în cea mai mare și cea mai frumoasă sală a palatului său. Adunați în juru-i, ca o familie în jurul tatălui, zeii se împărtășeau de o bucurie veșnică, era un fel de banchet, care nu mai avea sfîrșit. Apollon îi încînta cu lyra. Hebe oferea oaspeților ambrozie și nectar în cupe de aur, băuturi care îi făceau să fie veșnic tineri și le dădea puterea de a veghea fără să ostenească la cîrmuirea lumilor și oamenilor. Seara se retrăgeau, fiecare la casa lui, și peste Olymp se așternea liniștea nopții. În casa împăratului zeilor rămînea doar **Hestia**, veghind asupra focului care hrănea scînteia luminii.

Dar cei doisprezece mari zei erau înconjurați și de un strălucitor cortegiu de servitori. Servitori care aveau și ei ceva divin în făptura lor. Unii erau însărcinați să execute ordinele zeilor ; alții să le pregătească petrecerile, mesele, să le toarne de băut, să-i distreze cu muzică și dansuri, să le alunge plictiseala, organizîndu-le răgazurile prea fericite ale nemuririi lor.

Trăind în sînul unei fericiri perpetue, zeii nu coborau decît rareori pe pămînt. Cînd se mai întîmpla să ajungă și printre oameni, ei îi se arătau sub înfățișarea pămînteni-lor sau sub chipul unor animale.

Divinitățile acestea olimpice erau Zeus sau Jupiter. Apollon sau Phebus, Ares sau Mart, Hephaestos sau Vulcan, Hermes sau altfel spus Mercur, Poseidon sau Neptun. Aceștia erau zeii. Apoi erau zeițele : Hera sau Junona, Athena sau Minerva, Aphrodita sau Venus, Hestia sau Vesta, Arthemys sau Diana și Demeter sau Ceres.

Dionysos sau Bacchus n-a fost introdus decît mult mai tîrziu în Olymp. Înainte de a fi devenit inventatorul vinului, se crede că Dionysos a fost socotit ca zeul sevei care dă viață copacilor și tuturor vegetalelor.

Dionysos era feciorul născut din legătura de dragoste a lui Zeus cu Semele, personificare a Pămîntului, fiica lui Cadmos, regele Tebei, care era de o asemenea frumusețe încît stăpînul zeilor n-a putut rămînea indiferent față de dînsa. Geloasă din fire, Hera, soția lui Zeus, a luat hotărîrea să omoare, odată cu rivala, și copilul pe care aceasta îl purta întrînsa, fruct al dragostei sale cu comandantul Olympului. Deghizîndu-se, augusta regină a cerului, punîndu-și păr alb la tîmple și brăzdîndu-și fruntea de riduri, luă înfățișarea bătrînei Beroe, doica lui Semele. Cu voce tremurată și puțin răgușită o sfătui pe Semele să ceară lui Zeus să i se arate în toată splendoarea sa, așa cum apărea și în fața nevestei sale cerești. Sfat perfid pe care Semele îl urmă.

Cerîndu-i lui Zeus, sub prestare de jurămînt, că-i va îndeplini o dorință fără să-i spună despre ce e vorba, acesta primi bucuros. Dar auzind-o, Zeus o preveni că o paște un mare pericol dacă îi va îndeplini imprudenta dorință. Semele insistă, iar Zeus, legat prin jurămîntul pe care-l făcuse, în cele din urmă cedă, apărîndu-i ureat într-un car, cu roțile de aur, în toată strălucitoarea lui măreție. În acea clipă, focurile fulgerului lui Zeus aprinse palatul lui Cadmos, iar Semele neputînd suporta puterea magnifică a fulgerului, s-a consumat în prezența însăși a aceluia pe care îl iubea. În timp ce murea, ea pierdu fructul neîmplinit din mărunțaiele sale. Numai că, așteptările Herei fură înșelate. Zeus luă embrionul de viață și-l puse în coapsa sa, păstrîndu-l pînă cînd veni vremea de-l aduse pe lume pentru a doua oară, căpătînd atunci numele de Dionysos. Hermes fu însărcinat de Zeus să ia copilul și să-l ducă la Nimfele de pe muntele Nysa, pentru ca acestea să-l hrănească și să-l crească.

Nysa era un munte (în Arabia fericită sau în India) al cărui vîrf era totdeauna scăldat de lumină și soare, acoperit de păduri și în care mii de izvoare murmurau cîntecul neîntrerupt al apelor. Nimfele de pe acest munte miraculos și preafericit locuiau într-o peșteră adîncă, al cărei pereți de la intrare erau împodobiți cu viță de vie. În noaptea cînd Hermes îl aduse aici pe Dionysos, pe cer a apărut o stea. Pămîntul se lumină și în cele mai întunecate colțuri ale peșterii se făcu „ca ziuă". Nimfele recunoscură atunci pe trimisul lui Zeus, îi ieșiră înainte, luară în mîinile lor delicate copilul și-l culcară într-un pătuț aurit, înconjurîndu-l de dragoste și grijă.

Pe măsură ce copilul creștea — departe de Olymp, dar și de privirile răutăcioase ale Herei — vița de vie, care acoperea peștera, se întindea și mai mult. Pentru a-l înveseli, o nimfă l-a învățat să bată-n cymbal, un fel de tobă. O alta îl învăță să-și pună pe cap coroniță de iederă și să-și împodobească cu frunze bețișorul cu care se juca. Mai tîrziu, divinul adolescent a început să vîneze. Alerga mai iute decît iepurele. Urmărea cerbii și-i străpungea cu săgețile arcului său. Le lua pielea și se acoperea cu dînsa. Odată a îmblînzit doi pui de lei și i-a adus în casa nimfelor. S-a învățat să călărească pe spinarea lor, ținîndu-i de coamă. Leii aceștia i-au tras mai tîrziu carul triumfător, atunci cînd a pornit să cucerească lumea.

Într-una din zile, lui Dionysos, culegînd struguri, i-a venit ideea să-i stoarcă într-o cupă de aur, făcînd astfel să curgă pentru prima dată majestatea lichidă a vinului. Din clipa cînd a gustat din noul nectar, care alunga oboseala, el îndemnă nimfele și pe celelalte genii ale pădurii, izvoarelor și munților să se împărtășească din bucuria sa. Toți și toate, după ce au golit fiecare cupa sa, cunoscură izvorul nebănuitei încîntări.

Se născuse vinul. Și pentru a saluta această binefacere, nimfele, naiadele, dryadele și-au făcut coroniță din ramuri de viță ; corurile reunite ale Satirilor și ale Silenilor au început să cînte și să danseze. Muntele întreg, înnebunit, era ca într-un delir și ecoul pădurii repeta țipetele, care nu erau altceva decît lauda adusă și strigătele Zeului care descoperise băutura unică, care împrăștia necazurile muritorilor.

Dumnezeul vinului, descoperind băutura răcoritoare și catifelată din struguri, a voit să împărtășească oamenilor această descoperire a sa.

Și atunci, împreună cu întreg cortegiul său, în delir, începu să colinde lumea. Puterea sa era de neînvins. Pe prietenii săi, el îi învață cum să cultive vița, cum să prepare vinul, și apoi cum să găsească, bîndu-l cu măsură secretul bucuriei. Dușmanilor, din contră, el le inspira o furie sălbatică.

Într-o zi, Dionysos se opri la casa lui Icar, care-l primi bine. La plecare, pentru a-l răsplăti pentru buna găzduire îl învăța meșteșugul creșterii viței de vie, cum s-o taie pentru ca să obțină struguri mai mulți. Atunci cînd veni vremea culesului, Icar deveni și el generos. Datorită unei stări de dulce beție, n-a voit să păstreze numai pentru sine bucuriile băuturii sale. Și se apucă să exploreze împrejurimile, cîntînd laude lui Bacchus, împărțind vin din amforele ce le luase cu dînsul, tuturor acelora pe care-i întîlnea.

Unii dintre țărani care lucrau pe cîmp, împotriva sfaturilor înțelepte pe care Icar le da, au băut mai mult decît trebuia și s-au îmbătat. Simțindu-se amețiți și cu mintea împrăștiată, văzînd pe unul dintrînșii căzînd pe jos s-au crezut otrăviți. Furioși au tăbărît pe binefăcătorul lor, i-au spart oalele cu vin și cu lovituri de sapă, cu pietre și lemne l-au omorît. După asasinarea lui Icar, au adormit, chiar pe capul victimei. A doua zi, trezindu-se din somn și beție, au plîns zadarnic moartea binefăcătorului lor, ascunzîndu-i trupul într-un desiș, fără să-l mai îngroape...

În cursul îndepărtatelor sale călătorii, pe care le făcea în dorința de a răspîndi cultura viței de vie, Dionysos întîlnea fără nici o îndoială mulți prieteni, admiratori, dar și dușmani față de care era necrutător.

Între legendele care ne arată pe zeul vinului și suita sa în luptă cu muritorii, care încearcă să i se împotrivească, cele mai cunoscute, sau mai bine-zis dintre cele mai teribile și înspăimîntătoare prin cruzimea pedepselor aplicate vinovaților, sînt cele în care e vorba de Lycurg și de Pentheu. Se spune că într-o zi, cînd Dionysos, împreună cu sacrul său cortegiu, dansa și cînta (dansurile și cîntecele făceau parte din ceea ce se chema cultul acestui zeu), un puternic rege al Traciei, Lycurg, a venit pe furiș în munți pentru a surprinde pe Bacchante, și, încercuindu-le, să le străpungă cu sulițele. Dionysos, singur, scăpă din încercuire, aruncîndu-se în mare [1]). Satyrii și Bacchantele fură făcuți prizonieri. Pedeapsa pentru această nelegiuire nu se făcu mult timp așteptată. Lycurg deveni, pe dată, nebun și în timp ce nebunia îl făcea să smulgă butuci de viță din pămînt, el omorî dintr-o singură lovitură de secure pe propriul său fiu pe care îl luase drept un butuc de viță de vie, tăindu-și totodată și piciorul. Durerea îl făcea să țipe. La răcnetele sale, Bacchantele îi răspundeau prin strigăte de bucurie și frînghiile cu care fuseră legate se desfăcură de la sine și întregul cortegiu se aruncă asupra lui Lycurg, pe care-l zvîrliră din înaltul unei stînci drept hrană panterelor, care erau înhămate la carele însoțitoarelor Zeului.

Pentheu, urmașul lui Cadmos, n-avu o soartă mai fericită decît a lui Lycurg. Pe vremea cînd Dionysos ajunse la Teba pentru a iniția și pe locuitorii acestui oraș în misterele sale, glorioasa cetate avea în fruntea ei pe Pentheu, fiul Agavei, sora mamei lui Dionysos, Semele. Regele văzînd că Tebanii săi lasă lucrul și se amestecă printre cei ce sărbătoreau pe Dionysos în orgiile lui nocturne, l-a prins pe acesta, l-a legat și l-a făcut prizonier. Dar zeul care risipea plictiseala s-a salvat singur, făcînd ca fulgerul să cadă asupra palatului lui Pentheu palat care se prăbuși în flăcări.

Tot așa, de la sine, lanțurile cu care fusese legat Dionysos căzură de pe augustele sale mîini.

Cu toate aceste miracole, Pentheu rămas orb de mînie, hotărî să meargă în persoană pentru a-și da seama de faptele mîrșave ale Bacchantelor. Însuși Dionysos, după ce l-a îmbrăcat cu veșminte femeiești, s-a oferit să-l conducă pe dealurile împădurite unde aveau loc serbările. Pentheu s-a suit pe cel mai înalt ram al unui brad înalt. Menadele l-au descoperit însă. După multă trudă, au smuls bradul din pămînt. Pentheu s-a prăbușit din înaltul lui. Însăși mama lui i-a smuls un braț din umăr. Altă femeie i-a smuls celălalt braț. Și toate, ca niște păsări de pradă, l-au făcut fărîme, aruncîndu-l în toate părțile...

Dar legendele legate de isprăvile lui Dionysos sînt prea multe pentru a le face loc în paginile acestea. Trebuie însă spus că nemulțumit numai cu isprăvile făcute în toate provinciile Eladei și ale Asiei Mici, Dionysos adună popoarele Greciei, Lydiei și ale Phrigiei și, adăugînd acestei oștiri cortegiul zgomotos al Satyrilor cu coarnele lor frumoase, cu Silene, Bacchante și cu centauri, porni să cucerească Indiile. Făcu un pod peste Eufrat și ajunse cu suita sa delirantă pînă la îndepărtatele ținuturi ale lui Hydaspe. La început, Indienii își băturâ joc de armata aceasta turbulentă. Dar după un lung și teribil război trebuiră să se declare învinși și să recunoască zeul pe care încercaseră să-l ia în derîdere.

Întoarcerea din Indii a fost un adevărat marș triumfal. Apoi el trecu în Egipt, unde îi învață pe oameni agricultura și arta extragerii mierei, organiză plantarea de vii și fu adorat și acolo drept zeu al vinului. În final, conducîndu-și oștile, (mai mult niște ansambluri coralefolclorice) pe întreg pămîntul locuit, atît cît era cunoscut pe vremea sa, impunînd cultul cu ritualurile sale, fiul Semelei se ridică la ceruri unde se așează de-a pururi la masa zeilor.

La început, Dionysos era slăvit sub forma unui arbore acoperit de iederă, mai tîrziu era prezentat drept un om cu barbă. Într-o mînă ținea o cupă sau un corn, iar în cealaltă un curpen de viță de vie sau un toiag. În mod obișnuit e reprezentat stînd în picioare, alte dăți culcat sub un umbrar de viță, în tovărășia unui paharnic care-i toarnă vin. În alte dăți e așezat pe un butoi, iar alteori într-un car la care sînt înhămați tigri sau pantere, uneori centauri, unii cîntînd din liră sau din fluiere. Pe monumentele mai vechi are capul de taur. Cu timpul, haina lungă de purpură purtată odinioară se scurtează și devine ca o rochie. Chipul îmberb, cu ochi languroși, respiră un amestec de ușoară beție binefăcătoare și de infinită melancolie, iar corpul său frumos întrunește grația delicată a fecioarelor cu suplețea și vigoarea efebilor. Taurul, țapul, măgarul, iedul, păunul, căprioara, tigrul, lynxul, cotofana îi țineau tovărășie, principalul atribut în domeniul vegetal rămînînd vița de vie, dar și iedera, stejarul, myrtul, smochinul și bradul slujeau bacchantelor ca să-i împletească coroane.

Adesea Dionysos e reprezentat cu coarne, simbol al forței.

Zeul avea în Arcadia un templu în care fete erau flagelate cu o mare cruzime în fața altarului. Uneori el poartă numele de Liber pentru că zeul vinului dezleagă spiritul de orice grijă ; Evan, pentru că preotesele sale alergau în toate părțile strigînd : Evoche. Numele de Bacchus era derivat dintr-un cuvînt grecesc care înseamnă „a țipa", aluzie la țipetele bacchantelor și ale beților.

Și sărbătorile sale numite „bacchanale" participau la început numai femeile ; ele se țineau în păduri, pe munți, între stînci, avînd un caracter misterios. Mai tîrziu, femeile au permis și bărbaților participarea la aceste serbări, fapt care a dat naștere la dezordini nemaipomenite.

La Athena, serbările lui Dionysos purtau numele de **Dionysiace**, avînd un mare fast. Ele erau prezidate chiar de marele arhonte. Ceremoniile se desfășurau sub forma unor procesiuni în care oamenii duceau toiege, vase umplute cu vin, coroane din frunze de viță — principalele atribute ale zeului. Fete tinere purtau pe cap coșuri aurite pline de fructe, din care ieșeau șerpi îmblînziți, care speriau pe privitori .În cortegiu luau loc bărbații travestiți în Sileni, în Pani și Satyri, care se prefăceau că sînt beți, dansînd, sărind și făcînd toate nebuniile. Cu prilejul dionysiacelor aveau loc curse. lupte, jocuri, dar și concursuri de poezie și festivaluri de teatru. La Roma, sărbătorile se chemau **„Liberale"**. Degradarea prin licențiozitate a acestor manifestări făcu ca în anul 558 de la fundarea orașului, senatul să dea un decret pentru a îndrepta toate aceste excese. Leacul se dovedi pînă la urmă ineficace, pentru că obiceiurile erau mai puternice ca legile.

Cultul lui Bacchus a fost destul de tîrziu introdus în religia greacă, e în orice caz posterior celui acordat marilor zei. A fost probabil importat din Asia, sau poate din Egipt. Apărut însă tîrziu n-a avut deloc puțini admiratori.

Întrebarea care se pune este aceea dacă legendele acestea și altele au la originea lor fapte materiale, care să le fi dat naștere. E incontestabil faptul că orice povestire, care ni se prezintă într-un veșmînt poetic, departe de a o arunca, de a o surghiuni în domeniul strict al fabulei sau al creației imaginative, trebuie socotită ca fiind opera unor povestitori, poate cei mai vechi poeți, care n-au avut alt țel și o altă pretenție decît acela de a da povestirilor lor o haină, o formă versificată. Ei vizează realitatea faptelor și își propun să povestească cu fidelitate sau cu bună credință o perioadă sau un episod de istorie, fie contemporană, fie încețoșate de îndepărtarea trecutului sau prin intrusiunea, prin infiltrarea mitologiei.

După acest prim stadiu, al poeziei istorice, arta literară cîștigă încetul cu încetul o asemenea putere, încît eclipsează, fără să lichideze, elementul istoric sau documentar, care i-a servit de leagăn. Ar fi însă imprudent dacă am uita că poeții epocii clasice, ca și cei din vremea alexandrină, luîndu-și libertăți mari în detaliile tablourilor lor, vor avea întotdeauna grijă, atunci cînd intră în contact cu tradițiile vechi să le considere cu respect și să rămînă în acord cu ceea ce în mod obișnuit fusese admis, atît pe baza tradițiilor orale, cît și cu cele bazate pe texte.

Pindar, al cărui geniu liric îl predispunea, se pare, la îndisciplina inspirației, rămîne cu grijă credincios faptului de a nu depăși limitele tradiției, deci ale faptelor reale sau închipuite ca atare... Și dacă lucrurile sînt valabile în ceea ce îl privește pe Pindar, cu atît mai mult ele rămîn valabile pentru tragici, care prin natura însăși a subiectelor tratate, și prin faptul că opera lor era expusă judecății publicului, trebuiau neapărat să se mențină mai mult decît alții în limitele tradiției religioase sau naționale. Dacă uneori sînt în contradicție — între ei — asupra unor puncte adesea capitale, acest lucru se datorează faptului că înseși tradițiile variau sub influența rivalităților locale, eponymiilor, biografiilor eroice ; dar invenția artificială și individuală, cel puțin pînă la sfîrșitul perioadei clasice, pare să nu fi jucat decît un rol cu totul secundar.

Evident, acest lucru nu înseamnă că ceea ce ni se prezintă sub autoritatea lor poetică trebuie să fie primit cu același titlu cu ceea ce ne vine de la un Herodot, Thucydide sau de la un Diodor.

Ceea ce poeții au cules cu respect și ne-au lăsat ca moștenire este egal cu o documentație foarte bogată ; rămîne doar să discernem, în măsura posibilului, natura fiecăruia din elementele din care e făcută mărturia lor. În sfîrșit, dacă vrem să ne facem o imagine aproape completă a izvoarelor care ar putea să se ofere erudiției de către colecționarii de legende asupra vinului, trebuie să le menționăm pe acelea care au legătură la origine cu proverbele sau cu locuțiunile proverbiale, expresii comparative, totdeauna fondate pe nu știu ce veche anecdotă, ce se trage fie din poveste, fie din istorie. Antichitatea cunoștea, ca și pe vremea noastră, acest obicei instinctiv de a zugrăvi o situație ocazională, un caracter individual, un act particular printr-o aluzie la un fapt anterior, cunoscut de toți, și ea ne-a lăsat moștenire numeroase specimene, care au păstrat și pentru noi întreaga lor virtute.

În general, trebuie spus că tradițiile cele mai vechi s-au păstrat intacte pînă-n epoca clasică. Am mai amintit de Pindar, care respectă cu mare grijă datele vechi, nu numai pentru că ele sînt mai aproape de fapte, dar și pentru că vechimea lor le conferă o consacrare venerabilă și în oarecare măsură intangibilă. Aceeași grijă apare la tragici, mai vigilent și mai scrupulos la Eschyl și Sophocle, mai puțin la Euripide.

În epocile următoare, erudiția meticuloasă a unui Callimah sau a unui Apollonios din Rhodos fac să se mențină cu același zel tradițiile considerate fidele, dovedind efortul sistematic de a restaura și a păstra lanțul celor mai îndepărtate mituri despre struguri și vin. În realitate, există două tendințe, concomitente, care domină, ca o dublă lege permanentă, această evoluție a legendelor : odată legenda se integrează în istorie ; altădată, dimpotrivă, istoria este aceea care animă, vivifică sau creează legenda.

I s-a reproșat lui Homer de a fi făcut zeii săi după chipul omului, avînd toate pasiunile și slăbiciunile acestuia, nediferențiindu-se în totalitatea lor decît prin nemurire. Nu se observa faptul că din contră, această umanizare a zeilor a și făcut măreția lor și marea putere a învățămintelor lor. Dacă zeul homeric este pe măsură omenească, omul este pe măsură divină. Ceea ce omul avea sub ochi drept călăuză în viață pentru jocul și expansiunea facultăților sale, pentru reglarea efortului său, și în sfîrșit, pentru ascensiunea sa spre Olymp, nu-l idolul oriental, tiranic și inaccesibil, ci un tovarăș de drum, care merge în același pas cu dînsul, îl susține, îl încurajează și îl consolează, ca un ghid, cînd indulgent, cînd sever, dar totdeauna cu grijă de frate. Într-o asemenea concepție, credinciosul nu-i un sclav prosternat, ci un om încrezător și puternic. Mîndria aceasta este exprimată în artă. Vom căuta, mult și bine un îngenuncheat în fața zeului său.

Ulisse și Athena vorbesc — în Odisseea — ca două ființe unite într-o solidaritate permanentă. Cînd Telemac, umilind zeii, se înspăimîntă de numărul mare al pretendenților, împotriva cărora trebuia să lupte, tatăl său îi răspunde simplu : Vom avea cu noi, ca auxiliari, drept ajutor pe Athena și pe Zeus.

Această strînsă legătură între om și zeu, care la Homer apare la fiecare pas al povestirii, la Pindar apare și cu mai multă forță. El încearcă și o explicație teoretică a atitudinii sale — la drept vorbind — genealogică.

Amintind că umanitatea este legată de divinitate, el spune că acest fapt se datorează nu numai tendințelor lor comune, naturii sau necesităților lor, ci pentru că ele s-au născut, și una și cealaltă, din aceeași mamă — Gea — și au fost hrănite cu același sînge. Egali prin origină, oamenii și zeii, nu s-au diferențiat decît pe încetul, printr-o gradată îndepărtare, care a consacrat supremația divină, dar care, nici o clipită, n-a sfărîmat rudenia, care-i unea și care a continuat să-i unească în toate manifestările activității lor...

Și atunci cînd intervalul care separă divinitatea de umanitate se reduce, în ultimă analiză, la singurul privilegiu, acela al nemuririi, acest interval nu este de netrecut, de nedepășit. Și exemple sînt multe. E în puterea lui Thetys de a da nemurirea fiului său ; și dacă n-o obține, este numai din greșeala tatălui său. Calypso promite nemurirea lui Ulisse, iar Zeus o acordă lui Tydée, la rugămintea Athenei. Heracles se urcă în Olymp, egal cu zeii, tot așa precum înaintea sa o făcuse Ganymed, fiul lui Tros.

Zeii nasc muritori, iar muritorii dau naștere la zei. E cazul lui Dionysos, al lui Achille, Enea, Sarpedon, Memnon și al altora.

Ce să vedem aici, dacă nu apropierea constantă a celor două naturi, joncțiunea dintre pămînt și cer ? Ori această joncțiune, această legătură care unește pe om de zeitate și pe zeu de om se manifestă în chipul cel mai viu sub forma eroului și a legendei eroice.

Cînd, încetul cu încetul, sub rugina timpului, vechile credințe devin mai vagi, mai puțin precise, mai solitare, mai uitate, legenda mai trăiește sub forma ei narativă, sau poetică, sau artistică. Așa o vom găsi în inima istoriei, literaturii, artei. În acest sens se poate spune că ea este nemuritoare și ne leagă de zeii din care s-a născut. Mai mult, ea a contribuit la transmiterea unor mărturii adesea foarte prețioase. Din acest punct de vedere, un eveniment de însemnătatea istorică a războiului troian, situat în centrul unei intense înfloriri legendare, este pentru noi, cei de azi, un obiect de observare deosebit de interesant.

Care este partea de realitate, care este partea de ficțiune în aceste ecouri ale unei epoci tumultoase și confuze, a răscrucii lumii antice ? Nu putem răspunde și nu ne putem mișca decît cu prudență.

Ar fi, totuși, nedrept și eronat să considerăm legendele ca simple povești fără fundament și contribuții fără însemnătate.

Dacă istoricii, chiar cei mai severi, nu le-au refuzat încrederea și au făcut apel la mărturia lor în multe împrejurări, apoi acest lucru s-a întîmplat tocmai datorită faptului, că departe de a fi totdeauna niște imagini inconsistente, ele sînt urmele, uneori fidele, alteori diformate, ale unei civilizații cu fețe multiple și fără de care am risca să nu cunoaștem totul.

[1]) **Aici Thetys l-a primit cu multă prietenie, salvîndu-l de la pericol. Drept recunoștință, Dionysos i-a dăruit Zeiței urna de aur, pe care el o primise de la Hefaistos, atunci cînd zeul îi fusese oaspe la Noxos. Thetys a dat această urnă lui Achille, fiul său, pentru ca să păstreze întrînsa osemintele lui Patrocle. În cele din urmă, în această urnă au fost puse osemintele lui Achille.**

Informații tehnico-științifice

PENTRU IUBITORII DE FLORI

Cercetătorii de la Stațiunea experimentală Geoagiu sînt preocupați și de crearea frumosului. Noile tipuri de garoafe și trandafiri, născute aici, la Geoagiu, se remarcă prin frumusețe și productivitate. Deocamdată ele se află în diferite faze ale ameliorării. O cunoaștere prealabilă este însă utilă. Se numără printre noile creații cîteva linii hibride de garoafe, foarte bogate în flori de calitate superioară și cu un colorit deosebit, și opt elite de trandafiri, de culori pentru toate gusturile : galben-portocaliu, galben-lămîie, roșu-carmin și, chiar, mov.

EXPUNERI ȘI DEMONSTRAȚII PE TEMA IRIGAȚIILOR

Vineri a avut loc la I.A.S. „30 Decembrie" un schimb de experiență privind aplicarea rațională a irigațiilor. La acest schimb au participat cadre de conducere din Departamentul I.A.S., directorii tehnici ai trusturilor I.A.S., precum și tehnologi șefi din 41 I.A.S. Cu acest prilej, specialiști de la I.C.I.F.P. au făcut expuneri în legătură cu unele metode avansate utilizate în irigații. Este vorba de determinarea pe baze științifice a umidității din sol, stabilirea cu precizie a momentului începerii irigării etc. Au avut loc, de asemenea, demonstrații practice pentru cunoașterea și folosirea cît mai corectă, cu randament maxim, a diferitelor instalații de irigat.

SEMĂNATUL OREZULUI DIN... AVION

Acțiunilor întreprinse de aviația utilitară în sprijinul agriculturii li s-a adăugat una nouă : semănatul orezului din avion. Direcția aviației utilitare a încheiat, recent, în acest sens contracte cu întreprinderile agricole de stat Oltenița, Chirnogi și Luciu-Giurgeni.

Noua metodă, experimentată și perfecționată în decurs de mai mulți ani, oferă numeroase avantaje între care : scurtarea perioadei de însămînțare, evitarea tasării solului etc.

După însămînțarea din avion a terenurilor destinate acestei culturi, tot cu ajutorul aviației se vor efectua plivitul chimic și fertilizarea orezăriilor.

M.S.C. P—300

Este denumirea unei noi mașini agricole destinate protecției plantelor. Ea se folosește la stropiri, prăfuiri și tratamente mixte în vii, livezi, culturi de cîmp, legume și plante tehnice. Mașina poate fi echipată cu patru dispozitive de pulverizare. Dispozitivul destinat stropirilor în vie își găsește întrebuințare în plantațiile viticole mecanizabile și în livezile intensive cu distanța între rînduri de pînă la patru metri. Pentru stropiri în livezile cu pomii pînă la 10 metri înălțime, indiferent de distanța între rînduri, se utilizează dispozitiul palmat. La stropirile de îmbăiere și punctare, în cazul cînd înălțimea pomilor depășește 10 metri sau în livezile descompletate, la mașină se atașază dispozitivul tronconic. Dispozitivul pentru culturile de cîmp și legume este asemănător cu cel de la mașina cunoscută M.S.P.P.

Datorită preciziei pieselor, mașina poate realiza o pulverizare foarte fină, cu diametrul particulelor de 240 microni și chiar mai mic. Folosirea acestei mașini în agricultură conduce la reducerea necesarului de brațe de muncă cu 95—97 la sută în vie și cu 15—22.5 la sută în livadă ; cheltuielile directe la hectar scad cu 67—76 la sută în vie și cu 21—26 la sută în livadă, față de cele înregistrate la lucrările cu mijloacele existente.

RADIOACTIVITATEA PLANTELOR MEDICINALE

S-a constatat că plantele acumulează substanțe radioactive (naturale sau provenite prin fisiune nucleară) în mod diferențiat, pe specii și chiar după soi, în funcție de fazele de vegetație, de precipitațiile atmosferice și de perioadele cînd cad aceste precipitații.

În literatura științifică din țara noastră se găsesc date asupra radioactivității beta globală a unor mușchi și licheni, a unor ierburi pentru fîn, a boabelor de porumb, a viței de vie etc.

Observațiile s-au extins și asupra florei medicinale, luîndu-se în studiu 129 de probe, reprezentînd 52 de soiuri de plante medicinale din regiunile Suceava și Iași.

Concluziile investigațiilor au arătat că radioactivitatea cea mai mare o au plantele colectate din regiunile montane. Ea scade destul de repede cu timpul, mai ales în primele 8 luni de la data colectării plantelor respective. În afară de izotopul radioactiv natural K^{40}, radioactivitatea beta a plantelor medicinale se datorește în mare măsură unor radionuclizi de viață mijlocie și lungă, cum sînt : Sr^{90}, Cs^{137}, Ce^{144}, Ru^{106}.

CĂPȘUNI PE BRAZDA ÎNALTĂ

Experimentată pentru prima oară în țară la Stațiunea experimentală Greaca, cultura anuală a căpșunului pe brazdă înaltă, în condiții de irigare, s-a dovedit eficientă și e recomandată pentru răspîndirea în producție Cea mai valoroasă variantă o constituie plantarea stolonilor (din soiul Segna-Sengana) în perioada 8—15 august. S-au obținut în acest fel 22 000 kg de fructe la hectar Cînd în perioada februarie-aprilie, culturile au fost protejate pe timpul nopții cu tunele din folii de polietilenă, fructele s-au copt cu 10—12 zile mai devreme.

DIN NOU ACASĂ

de Ion POTOPIN

Sînt drumuri în viață pe care pașii lasă urme ce nu se șterg niciodată. Pe aceste drumuri am revenit zilele trecute, în satul Potopin, așezat pe șoseaua națională care duce spre Piatra Olt, sat vechi pe a cărui vatră s-au statornicit ai mei, ciobani veniți de mai bine de un secol de prin părțile Sibiului, după ce flăcările revoluției din 1848 s-au mai potolit, de teama persecuțiilor autorităților străine. Întîlniseră străbunicii mei și alte meleaguri unde s-ar fi putut așeza pentru totdeauna, mai fuseseră în calea lor văi luminoase, ape limpezi, păduri bătrîne. Dar se pare că aici, pe valea Burluiului sau a Potopinului, i-au reținut și frumusețea locurilor, dar și mîndrețea fetelor după care tînjeau cei paisprezece feciori de cioban. Le-a plăcut după cîte îmi povestea bunicul, și legenda domnului de rouă de unde se trăsese și numele satului de Potopin.

Imi amintesc ochii albaștri ai bunicului pe genunchii căruia îmi plăcea să stau toată ziua. Era încă un bărbat falnic cînd mi-l aduc aminte, la cei peste optzeci de ani ai săi. Luase parte la războiul din 1877 ca sergent și avea atîta putere în brat încît prindea boul de un corn și-l îngenunchea. Părul îi albise în urma unei întîmplări cumplite în acei ani ai copilăriei mele. Pleca noapte de noapte cu caii la livada de lîngă pădurea Rește. Acolo punea piedica la cai, iar el se acoperea cu un cojoc mare și dormea pînă-n zori, cînd se întorcea acasă pentru a da poruncile cuvenite. Într-o dimineață, s-a întors cu umerii frînți de o povară grea. Îmbătrînise peste noapte.

— Ce ți s-a întîmplat, omule ?, l-a întrebat bunica.

Bunicul s-a așezat pe un scăunel la vatră, a tăcut un timp, a oftat din adîncul rărunchilor, ne-a privit pe toți și a șoptit, pierdut:

— Era să nu mai fiu.

— Că nu te-or fi atăcat tîlharii, s-a înfricoșat bunica.

— Ei, tîlharii ! Cum o să mă atace ei pe mine ? O viperă, o viperă a fost.

— Cum o viperă, a țipat bunica. Viperă, noaptea ?

Bunicul a dat din cap că așa este.

— Eu mă culc, cînd mă duc cu caii în livadă, alolo cîngă buduroi, dar azi noapte mi-am schimbat locul și m-am dus sub părul cela bătrîn, unde m-am culcat și am dormit toată noaptea. Cînd m-am trezit de dimineață, am simțit lîngă obraz ceva rece. Am deschis ochii și am văzut un cap de viperă galbenă. Dormea cu gura deschisă, cum dorm viperele și limba-i juca lîngă tîmpla mea stîngă. Se întîmplase că eu mă culcasem pe gaura ei și ea simțind căldura ieșise și se strecurase în cojocul meu, dar se vede că, fiindu-i prea cald în cojoc, scoase capul afară la răcoare. Eu am simțit că-mi îngheață sîngele. Ce să fac ? m-am gîndit. Dacă mă mișc, cum stă așa lîngă tîmplă, numai la un deget, de mă ciocnește cu colții ei veninoși sînt gata. De mușcătura de viperă galbenă, dacă este și la cap, nu mai e scăpare. Și atunci m-am gîndit să stau așa nemișcat pînă cînd se va ridica soarele sus pe cer și vipera va pleca singură.

— Vai de mine s-a încrîncenat bunica, și ai stat ?

Am stat. Cînd a început să pripească soarele, vipera a prins să se strecoare din cojoc afară. Cînd am văzut-o tîrîndu-se prin iarbă am sărit în picioare, am pus mîna pe baltag și am izbit-o așa de tare că mi s-a rupt baltagul, iar vipera a rămas în pămînt îngropată de-o palmă.

Atunci bunica a dat un țipăt.

— Doamne, dar tu ai albit, omule !

Ne-am uitat cu toții la bunicul. Albise. În cele cîteva ore cît stătuse cu vipera lîngă tîmplă, albise. De atunci nici n-a mai fost omul pe care îl știam.

Dar poveștI tot mi-a mai spus. Printre ele este și cea a domnului de rouă, vlăstarul de crai dunărean sortit de cînd se afla în leagăn să se topească la cea dintîi rază de soare care-l va atinge într-un revărsat de zori. Pentru a-l feri de primejdie, bătrînul crai construise un palat sub apele Dunării, de unde crăișorul ieșea numai noaptea cînd se ducea la vînătoare. S-a întîmplat însă că într-una din aceste nopți domnul de rouă să bată însetat la o căsuță din pădure. I-a deschis o codană cu ochii mari, cu păr greu, negru, împletit în cununiță și cu un glas din acelea care nu se mai pot uita. Era fata pădurarului. De atunci, noapte de noapte, crăișorul de la Dunăre a tot venit la casa pădurarului, căci codrul se întindea pe vremea aceea pînă aici, unde este acum satul. A tot venit, fiind mereu însetat de lumina din ochii fetei. Dar din pricina ursitei trebuia să plece de cum mijeau zorii, pentru a putea ajunge mai înainte de răsăritul soarelui la palatul din Dunăre. Dragostea are însă altă măsură a timpului și odată pe domnul de rouă l-au prins zorii zilei în valea aceasta, pe atunci fără nume, și la cea dintîi rază de soare s-a topit, prefăcîndu-se într-un pîriu limpede, care a prins să curgă pe sub coasta unde se afla casa pădurarului. Fata care-l urmărea, cu ochii ei mari, de la fereastră, văzînd cum i s-a topit iubitul, a alergat la izvor și atît a plîns încît s-a potopit și ea de lacrimi și s-a prefăcut într-un izvoraș subțire cum îi era mijlocelul. Și unindu-se cele două pîraie într-un singur vad au început să curgă împreună și curg tot împreună de atunci către albia Oltului, care le așteaptă dincolo de pădure. De la potopirea domnului de rouă și a fetei pădurarului se trage numele Potopinului nostru.

Străbat satul de la un capăt la altul. Nici urmă din cel vechi. Deoparte și de alta a șoselei asfaltate care se întinde netedă se înalță case noi, tot una și una. Cu toată umezeala care plutește în aer, dimineața aceasta de primăvară e plăcută. Nu mă mai satur de priveliștile care-mi solicită atenția. Peste acoperișurile de țiglă sau de tablă văd antene de televizoare, iar prin ferestre largi de case se revarsă melodiile unor hore românești, din aparatele de radio.

Mă opresc în fața fostei școli unde am învățat carte, o clădire veche, cu cîteva încăperi. Într-una funcționau toate clasele la un loc, celelalte constituiau locuința învățătorului Mitrică Gheorghe. Acum, aici s-a instalat dispensarul. Peste drum este școala cea nouă, cu două aripi albe, cuprinzătoare, pe măsura noilor nevoi de învățătură ale copiilor din sat. Aici, unde e școala, se încheia satul cu ani în urmă. Acum șirul lung de case tinde să dea mîna cu Dobrosloveni, comuna de care aparține Potopinul împreună cu Frăsinetul.

Lîngă școală, în dreapta și în stînga, sînt două case de care mă leagă multe amintiri. Aici au locuit doi prieteni ai copilăriei mele : Tudor Lunganu și Tudor Dinu. De cel dintîi, de Durică, cu toate că era ceva mai mare decît mine, am fost nedespărțit în anii copilăriei. Mînă în mînă străbăteam satul, despicîndu-i liniștea cu țipetele noastre ascuțite.

Pe Durică l-am pierdut în timpul războiului, după ce l-am întîlnit ultima dată, în vara anului 1944, în Moldova, pe drumul Lunganilor, într-o după-amiază grea de pulberi mute. A căzut eroic mai tîrziu, înainte de a-și fi împlinit toate visurile. Dar mă gîndesc acum, dacă poate fi un vis mai măreț decît acela de a spori cu viața ta viața patriei.

Rînd pe rînd îmi revăd prietenii. Iată-l pe Tudor al lui Dinuță de mînă cu un nepoțel. Duce mîna la gură cînd mă vede, ochii îi joacă într-un fel de abur care seamănă a imensă uimire. Este atîta bucurie în cuvintele lui. Îmi arată două case noi, învăluite în fumul dimineții.

— Acolo stau eu cu baba. Dincolo copii. Le-am făcut de curînd și lor casă.

Iată-l și pe Ilie al lui Rădună, care și-a păstrat toată dîrzenia de altădată. I-o simt în palma pietroasă. Iată-l și pe Mielache al lui Dogaru, așezat și el trainic, ca în beton.

— Hai să-l vezi și pe frate-meu, pe Titu. El e cam suferind.

Trec să-l văd și pe Titu. Are o casă trainică, dar și mai trainică este clădirea vie a tinereții de care e înconjurat. Copiii lui Titu sînt ca brazii, înalți, cu ochi de o limpezime de care nu te mai saturi. Văd prin ei și mai mîndru satul de mîine. Și ei îl văd, nu mă îndoiesc, cu o încredere pe care am întîlnit-o peste tot pe unde am fost prin satele din țara noastră.

Ne luăm rămas bun.

— Mai veniți pe la noi, dar veniți toamna. Tot satul este atunci un cîntec.

Trecem peste podul din vale, după ce ne oprim cîteva clipe în fața unui monument ridicat în anii copilăriei mele în amintirea eroilor din primul război mondial. Cînd s-a dezvelit monumentul eram singur acasă și am simțit nevoia că trebuie să fac și eu ceva. Era în mine un fel de neliniște pe care nu mi-o puteam stăpîni. Am fugit în casă, am luat un caiet și am început să scriu ceva ca din partea lor, a eroilor noștri. Apoi cu hîrtia în mînă m-am dus la fîntînă unde era strîns tot satul în fața monumentului. Le-am spus oamenilor că vreau să citesc ceva. Am citit și am văzut satul plîngînd și m-am speriat. M-a oprit tușă-mea Stanca, văduvă de război. Ea m-a sărutat și mi-a spus că am vorbit frumos. A fost prima mea cuvîntare !

Umblu cu sătenii de multe ceasuri. Cureaua dreaptă a șoselei asfaltate se întinde pînă în zare. De o parte și de alta o străjuiesc stîlpii înalți care duc în brațele lor, întinse în văzduh, fructele de aur ale luminii.

— La încheierea socotelilor bănești pe anul trecut, mi-a spus un vechi prieten, au intrat în satul nostru peste două milioane de lei... Cîte nu-și vor cumpăra încă oamenii noștri !

Ne luăm rămas bun. Autobuzul care mă duce spre gară lunecă pe șoseaua asfaltată lin și impetuos, așa cum întregul sat se îndreaptă spre viitor.

DIALOG redacție — cititori

Sergiu PINTILIE — Rădăuți, județul Suceava, Ion DOGARU — Negru Vodă, județul Constanța, și Traian MUNTEANU — Sibiu :

Așa cum precizați și dv. în scrisorile ce ni le-ați adresat, începînd cu anul 1968, în cooperativele agricole au fost create funcțiile de mecanic șef și de tehnician constructor.

Retribuirea mecanicului șef poate fi făcută în natură, în natură și bani sau numai în bani. El poate fi remunerat între limitele de salarizare de 800—1250 de lei lunar, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de H.C.M. nr. 1053/1960, beneficiind de toate drepturile pe care i le conferă legislația în vigoare în calitate de angajat. Și tehnicienii constructori sînt considerați salariați, beneficiind de toate drepturile ce le conferă această calitate.

Angajarea acestora se face de către consiliul de conducere al cooperativei agricole, cu aprobarea adunării generale.

Ing. Leonte Răileanu — I.A.S. Amzacea, județul Constanța :

Tehnologii șefi din întreprinderile agricole de stat de gradul I au dreptul să cumpere autoturisme în condițiile prevăzute de art. 10 din H.C.M. nr. 1598/1957. Pentru obținerea aprobării în vederea cumpărării mașinii este necesar să vă adresați Departamentului I.A.S.

Gheorghe SAVA — tractorist, comuna Hidiș, județul Bihor :

Pentru tinerii în vîrstă de pînă la 18 ani, durata concediului de odihnă este de 18—24 de zile-lucrătoare, diferențiată în raport cu vîrsta lor. La stabilirea duratei concediului acestor tineri se ia în considerare vîrsta pe care ei au avut-o la 1 ianuarie al anului calendaristic respectiv.

Concursul de admitere în învățămîntul superior agronomic

Vasile SUCIU — Tulcea, Grigore SOPORAN — Mediaș, Ion GORDIN și Lazăr FILOTE — tehnicieni — comuna Păunești, județul Vrancea, Gheorghe CALISTRU — contabil, comuna Făurești, județul Vîlcea, și un grup de tehnicieni din județul Satu Mare :

Concursul de admitere în învățămîntul superior — LA CURSURILE DE ZI — se va desfășura anul acesta, pentru toate facultățile, între 5 și 15 iulie.

Dreptul de a se prezenta la concurs îl au absolvenții cu diplomă de bacalaureat (sau maturitate) ai liceelor (școlilor medii de cultură generală) ; absolvenții cu examen de diplomă ai școlilor medii tehnice (care au funcționat după 1948) și ai școlilor tehnice cu durata de 4 ani (care au funcționat în perioada 1955—1962) ; absolvenții cu examen de bacalaureat ai fostelor licee teoretice, industriale sau comerciale, precum și absolvenții cu diplomă (certificat) ai altor școli, care au fost echivalate de Ministerul Învățămîntului cu liceul, cu dreptul de a continua studiile în învățămîntul superior.

Înscrierea candidaților la concursul de admitere se face la secretariatul facultăților, începînd cu 30 de zile înainte de data concursului și pînă în preziua concursului.

Concursul este unitar pentru toți candidații ; admiterea se face în ordinea descrescîndă a mediilor obținute și în limita numărului de locuri planificat pentru fiecare facultate sau secție.

Pentru facultățile și secțiile la care nu se completează cifra de școlarizare prin concursul din iulie se va organiza al doilea concurs între 5 și 15 septembrie 1968.

Iată și rețeaua instituțiilor de învățămînt superior agronomic :

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București — cu facultăți și secții de agricultură, horticultură și medicină veterinară ; **Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași** — cu facultăți și secții de agricultură, horticultură și medicină veterinară ; **Institutul agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj** — cu facultăți și secții de agricultură și medicină veterinară ; **Institutul agronomic din Timișoara** — cu facultăți și secții de agricultură și medicină veterinară.

În cadrul **Universității din Craiova** funcționează facultăți de agricultură și de horticultură.

Toate au numai cursuri de zi ; durata de studii — 5 ani.

Disciplinele pentru concursul de admitere la facultățile de agricultură și de horticultură sînt : botanică — scris și oral, chimie (anorganică și organică) — scris ; la facultatea de medicină veterinară : zoologie sau anatomia și fiziologia omului — scris și oral, chimie (anorganică și organică) — scris.

Pentru lămuriri suplimentare consultați broșura **„Admiterea în învățămîntul superior 1968"**, apărută recent în librării și la chioșcurile de difuzare a presei.

DIFUZAREA NOILOR MANUALE ȘCOLARE

Ministerul Învățămîntului, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă au elaborat recent noi instrucțiuni cu privire la difuzarea manualelor școlare în anul 1968—1969. Între altele, în instrucțiuni se precizează că aprovizionarea școlilor cu manuale se **va face de la aceleași librării și întreprinderi comerciale ale uniunilor județene ale cooperativelor de consum, ca și în anul școlar 1967—1968, indiferent de ce județ aparțin școlile în urma noii organizări administrative a țării.** Pînă la 20 iunie a.c. directorii școlilor vor stabili necesarul de manuale școlare (pentru școli generale, licee de cultură generală și licee pedagogice), completînd nota de comandă primită de la inspectoratul școlar județean. Pentru eventualele adăugiri, la 20 septembrie se va organiza recartarea manualelor pe comune.

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

ANTENE PENTRU TELEVIZOARE

Primul lot de 3 000 de antene perfecționate pentru televizoare au fost livrate de curînd comerțului de către Intreprinderea Electro-Mureș. Noile antene sînt adaptate recepționării emisiunilor de televiziune pe toate canalele, sînt mai ușoare, mai simplu de montat și, ceea ce e și mai important, sînt mai ieftine decît vechile tipuri.

CINE NU SI-A RIDICAT MARILE CIȘTIGURI ?

Lista oficială a obligațiunilor C.E.C. ieșite la tragerile la sorți în perioada 30 octombrie 1954—31 decembrie 1967 (listă ce se poate consulta la orice agenție C.E.C.) ai căror cîștigători nu s-au prezentat nici pînă azi să-și ridice sumele cuvenite, cuprinde peste 1 370 de cîștiguri.

De remarcat că unele dintre acestea sînt în valoare de 50 000 de lei, de 75 000 lei sau chiar de cîte 100 000 lei cum sînt obligațiunile C.E.C. cu următoarele numere de serie : 51843 — martie 1965, 00489 — noiembrie 1967, 04950 — august 1966, 16799 — septembrie 1961 etc.

Un avantaj al economisirii la C.E.C. — DOBÎNDA

O dată cu creșterea veniturilor bănești, cu ridicarea nivelului de trai, spiritul de economie și de bună gospodărire a banilor a pătruns tot mai adînc în deprinderile oamenilor din țara noastră. La aceasta a contribuit o serie de factori, între care un loc de seamă revine orientării crescînde a populației spre achiziționarea de mărfuri de valoare mare și de folosință îndelungată, ca și acordării unor numeroase drepturi și avantaje depunătorilor pe diferite instrumente de economisire.

De pildă, folosind libretul de economii cu dobîndă, depunătorii realizează economisirea treptată a unor sume importante de bani care sporesc prin **dobînzi anuale de 5%**. Dobînzile adăugate la sfîrșitul fiecărui an la sumele depuse pe acest libret produc, la rîndul lor, **dobîndă.**

Iată ce economii pot fi realizate depunînd cu regularitate pe un asemenea libret :

	Lunar cîte 100 lei		Lunar cîte 200 lei	
Ani	Sume depuse	Economii realizate inclusiv dobînda	Sume depuse	Economii realizate inclusiv dobînda
1	1 200	1 232,50	2 400	2 465,00
2	2 400	2 526,65	4 800	5 053,25
3	3 600	3 885,50	7 200	7 770,95
4	4 800	5 312,30	9 600	10 624,50
5	6 000	6 810,45	12 000	13 620,75

După dorința depunătorilor, acest libret poate fi emis **nominal** (librete în care se înscrie numele titularilor) sau **la purtător** (librete în care nu se înscrie numele titularilor).

Libretele de economii cu dobîndă, nominale, se emit la oricare unitate C.E.C. proprie sau mandatară din țară : filiale, agenții C.E.C., unități poștale, ghișee C.E.C. din instituții, întreprinderi, organizații, iar cele la purtător numai la filialele C.E.C. și agențiile C.E.C. autorizate în acest scop.

De asemenea, la dorința depunătorilor se poate stabili și timpul de păstrare a economiilor depuse pe libretul cu dobîndă. În cazul în care depunerile se efectuează **pe termen** (cu o durată de păstrare la C.E.C. de minimum 6 luni) dobînda se majorează la 6% pe an.

Datorită avantajelor sale, libretul de economii cu dobîndă cunoaște în prezent o largă solicitare în rîndul oamenilor muncii de la orașe și sate, tineri sau vîrstnici, care au pășit pe calea „realizărilor" prin economii.

UZINELE CONSTRUCȚII MAȘINI AGRICOLE „7 NOIEMBRIE" CRAIOVA
PRODUC
Prășitoarea cu tracțiune animală P. I.
Se utilizează la prășitul culturilor agricole în rînduri sau la buchetarea și cultivația totală a acestora.
Caracteristici tehnice :
— Lățimea de lucru . . . . minim 300 mm, maxim 600 mm.
— Adîncimea de lucru . . . maxim 130 mm.
— Masa . . . . . cca. 33 kg
— Productivitatea teoretică . . 0,1 — 0,2 ha/h.
DE ASEMENEA, UZINA „7 NOIEMBRIE" CRAIOVA
OFERĂ SPRE VÎNZARE
următoarele piese de schimb pentru mașini agricole :
Greblă cu tracțiune animală GA. 2,1 — colț, reper 101.00.02
Semănătoarea universală SU 29 și Semănătoare tracțiune animală SU. 1,6 — Casetă distribuitor, reper 21.03 ; Rulment agricol, reper 15.06.
Remorca cisternă RC. 1,8 — Pompe Alweiler de 3/4 "
Depănușător mobil D.M. 6 — Întrerupător Dita 25 A ; Roată lanț 02.14 din oțel turnat în stare brută.
Tocătoare însilozat nutreț TMS. 6 — Bandă de transport metal, reper 30.57.

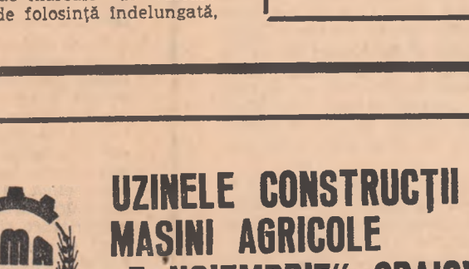

Se pot procura și cu plata în rate de la
MAGAZINELE UNIVERSALE ȘI SPECIALIZATE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM

Fabrica de geamuri Scăeni
județul Prahova,
orașul Ploiești,
telefon 11832 inter. 57

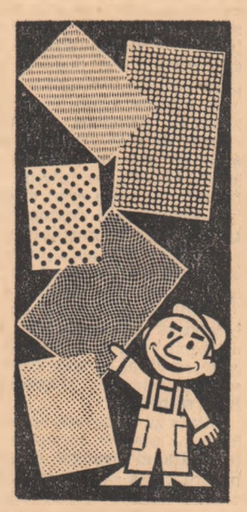

Produce și livrează fără repartiție, pe bază de comandă fermă, geamuri trase securizate termoabsorbante, netermoabsorbante și laminat ornamentate.
Geamurile termoabsorbante rețin parțial razele calorice și pe cele luminoase, creînd condiții optime de lucru, ambianțe plăcute și un surplus de confort în halele industriale, birouri, clădiri social-culturale etc.
Se mai livrează geamuri duble termoizolante (termopan) care se prezintă sub forma a două foi de geamuri echidistanțate, între foi fiind creat un spațiu ermetic închis, umplut cu aer uscat.
AVANTAJE :
— Izolare termică bună ;
— Vizibilitate perfectă ;
— Economie de cherestea la confecționarea ferestrelor.
Se utilizează în construcții civile și industriale, acolo unde se cere o vizibilitate maximă în condițiile unei bune izolări termice.

VARIETĂȚI

SFATURI PENTRU GOSPODINE

Cîteva preparate din carne de miel

Borș de miel : *Alegeți pentru ciorbă — în afara capului de miel — carnea de la gît, frumos împănată, și cea de la picioarele din față. Bucățile de carne tăiate și bine spălate puneți-le la fiert. Luați spuma, apoi adăugați sare după gust, o ceapă, morcov, pătrunjel (rădăcină), o bucată de țelină, lăsînd zarzavatul tăiat în sferturi. Lăsați vasul acoperit, pe foc domol, să fiarbă încet pînă cînd carnea este gata. Separați apoi cu grijă zarzavatul, iar peste zeama și carnea din vas adăugați 1/2 ceșcuță de orez spălat, borș după gust și cîteva frunze de leuștean. Cînd orezul este fiert, dregeți borșul cu un ou proaspăt, bine bătut și 1/2 pahar de smîntînă. Serviți-l la masă cu leuștean verde tocat.*

Miel cu spanac : *Spălați și tăiați carne de la pulpă, potrivit de groasă. Rumeniți bucățile în ulei încins, adăugați apoi o ceapă tocată mărunt, o linguriță de făină și o ceșcuță de zeamă de carne. Separat pregătiți spanacul astfel : alegeți frunzele, pe care le spălați foarte bine în cîteva ape reci, apoi fierbeți-l în apă cu sare și lăsați să se scurgă de apă. Spanacul astfel preparat adăugați-l peste carne, puneți o lingură de bulion, potriviți de sare și dacă mai este nevoie puneți și puțină apă. Lăsați cratița acoperită să fiarbă la cuptor, pînă cînd spanacul scade bine.*

Ciulama de miel : *Spălați și tăiați în bucăți 750 g de carne de miel, apoi așezați-o la fiert într-un vas cu apă, cît s-o acopere. Adăugați o ceapă întreagă și potriviți de sare. Luați spuma și lăsați să fiarbă acoperit, pînă cînd carnea este gata. Scoateți ceapa. Separat, prăjiți foarte ușor, în ulei, 2 linguri de făină, fără să se rumenească. Stingeți cu zeama răcită în care a fiert carnea, amestecați repede și puneți-o peste carnea din vas ; lăsați-o să mai clocotească pe foc domol.*

Miel cu smîntînă : *Rumeniți în ulei bucăți din carne de miel, adăugați o linguriță de făină, ținînd vasul deasupra plitei sau pe foc domol. Turnați apoi un pahar de smîntînă proaspătă, potriviți de sare și lăsați să mai fiarbă încă 15—20 de minute. Introduceți vasul în cuptor. Cînd serviți, puneți mărar verde tocat și pregătiți mămăliguță.*

Miel cu mărar : *Rumeniți în ulei bucățile de carne, adăugați o ceapă tocată mărunt și o linguriță de făină. Cînd se rumenește, puneți 2 ceșcuțe cu apă în care ați diluat o lingură de pastă de roșii. Potriviți de sare și adăugați mărar verde, bine spălat și tocat. Acoperiți vasul. Cînd carnea este aproape fiartă, puneți-l la cuptor 15—20 minute.*

PRIMA... PRIMUL...

● **Prima** carte românească despre virtuțile terapeutice ale apelor minerale din țară a fost scrisă de medicul ardelean Vasile Pop, în anul 1821.

● **Primul** document care vorbește despre călătoriile unor români peste hotare este, după toate probabilitățile, **„Cartea consiliului de Constandza din 1415"**. Mitropolitul Grigore Țamblac a făcut călătoria la acel congres însoțit de un grup de boieri munteni și moldoveni.

● **Prima** decorație românească, ordinul „Steaua României", a fost înființată de domnitorul Alexandru Ion Cuza. Tot din vremea sa datează și prima medalie românească „Pro Virtute Militari".

● **Primul** ghid românesc de călătorie a fost tipărit în 1863 la București, în „Imprimeriile statului". Titlul lui e cam lung : „Călăuză pe rîul Dunării sau esactă descriere a părții drepte și stînge a acestui fluviu, istorică, politică și comerțială, culeasă fiind din mai mulți autori antici și moderni". Autorul : maiorul D. Pappazoglu.

● **Prima** lucrare de muzică populară românească executată peste hotare a fost „Ciocîrlia". Evenimentul a avut loc la Paris, cu ocazia „Expoziției universale" din 1889.

● **Primul** muzeu de istorie naturală din țara noastră a fost fondat la Iași, în 1834, de către doctorul Cihac. În prezent, muzeul conține printre altele peste 7 000 de piese și colecții care prezintă o imagine completă despre fauna, flora și geologia Moldovei.

● **Prima** rafinărie de petrol din lume a fost aceea înființată la Rifov, lîngă Ploiești în 1877 de către un negustor român, Mehedinteanu. Abia după doi ani, în 1879, s-au înființat primele rafinării de petrol în Statele Unite ale Americii.

● **Primul** pavaj din București a fost făcut pe Calea Victoriei, în 1824, în timpul domniei lui Grigore Dimitrie Ghica (1822—1824).

● **Prima** lucrare științifică despre zborul supersonic și cosmic a fost elaborată și publicată în „Analele Academiei de științe franceze" de balisticianul român Ion Lințeș, în anul 1922.

● **Primul** oraș din Europa ale cărui străzi au fost iluminate electric a fost Timișoara. Instalațiile electrice publice au fost introduse în anul 1884.

● **Prima** actriță română care a jucat pe o scenă străină a fost Maria Ventura. Ea a cules aplauze furtunoase la Paris, după ce conservatorul parizian o respinsese prima dată pentru „accent ridicul". După un an, presa a calificat-o drept „a doua Rachel".

● **Prima** moară de apă cu făcae — străbuna turbinelor de astăzi — a fost invenția unui țăran român din Gorj. Ea este expusă în Muzeul tehnic din München, fiind considerată una din cele mai celebre invenții din lume.

CONVALESCENȚA MORȚII

Un articol scris de Philip BLAIBERG, omul în al cărui piept bate inima altui om

Am făcut atîtea lucruri într-un interval de timp atît de scurt, încît am început să mă gîndesc dacă nu cumva am exagerat. Am întîlnit-o pentru prima dată pe Dorothy Haupt, văduva tînărului a cărui inimă bate acum în pieptul meu, și m-am plimbat pentru prima dată pe un pod și pe malul mării. Nu voi uita niciodată aceste clipe.

Doamna Haupt mi s-a părut o femeie extrem de sensibilă și sinceră. A fost prima persoană, exceptînd familia, care m-a văzut după operație. Aș putea spune că viața mea o datorez rapidității cu care această femeie a acceptat ca inima soțului ei să fie transplantată în corpul meu. Ne-am strîns mîinile fără să spunem vreun cuvînt, căci emoția era prea mare. Gîndindu-mă la încercările prin care a trecut am simțit o profundă afecțiune pentru ea și totodată dorința de a o proteja. Am vorbit despre operație și și-a exprimat mulțumirea pentru reușita ei. Sper că în curînd s-o pot întîlni și pe doamna Muriel Haupt, mama lui Clive, dar va trebui să aștept pînă ce medicii îmi vor permite să primesc mai multe vizite. Mi se pare extrem de nepoliticos să le spun oamenilor că trebuie să fiu atent și să evit riscul de a fi infectat, dar atîta vreme cît voi mai lua medicamente imunodepresive, trebuie să fiu circumspect.

Celălalt eveniment a fost într-adevăr prodigios. Poate că pare exagerat acest epitet și totuși el descrie cu exactitate ceea ce a fost pentru mine o experiență extraordinară. Pentru prima dată de patru luni m-am plimbat cu mașina mea ; am avut impresia că regăsesc o veche prietenă pe care nu o văzusem de multă vreme. Nu găsesc cuvinte suficient de expresive pentru a descrie plimbarea pe care am făcut-o împreună cu Eileen de-a lungul plajei. M-am întrebat chiar dacă în cei 58 de ani ai mei m-am simțit vreodată atît de înviorat ca atunci. Am descoperit cu uimire ceea ce nu mi se mai întîmplase de foarte multă vreme, că pot să respir în voie aerul încărcat cu oxigen. Mi-am simțit plămînii întineriți, căci sîngele le aduce tot oxigenul de care au nevoie ; și cînd mă gîndesc că cu puțin timp în urmă de-abia curgea. Poate este efectul imaginației mele, dar acum am impresia că am furnici în vene. Medicii mi-au spus că nu este nevoie să mă duc chiar atît de des la Groote-Shuur, ceea ce înseamnă că totul merge spre bine. Sînt sigur că viitoarea transplantare întreprinsă la spitalul Groote-Shuur va fi la fel de reușită și că în următorii ani vor mai fi încercate și altele, mai numeroase chiar decît cele pe inimă deschisă. Știu că implantarea a trei valvule artificiale reprezintă, în fapt, o operație infinit mai complicată decît aceea de extirpare și înlocuire a inimii. Și totuși, aceste intervenții au loc aproape în fiecare zi în Europa și America. Dr. Demesquita din Lourenco Marques, în vîrstă de 42 de ani, care se află acum în convalescență la spitalul Groote-Shuur, a suferit o operație asemănătoare și sînt sigur că mai dificilă ca a mea. Mă simt foarte legat de acest om. Cînd eram la spital, infirmierele și radiologii m-au ținut în permanență la curent cu starea pacientului. I-am trimis și o telegramă cu toate urările de bine pentru însănătoșirea lui.

Recent, Eileen și cu mine am făcut o plimbare la Seapoint ; a fost cea mai lungă zi de mers pe jos din ultimele cinci luni. Mi-a făcut mare plăcere să holnăresc nestingherit și să răspund la zîmbetele și semnele prietenești ale trecătorilor. Dacă mă întrebați de ce îmi face plăcere și sînt mîndru să fiu recunoscut, răspunsul meu va fi următorul : vreau să asigur lumea și să dau încredere medicilor că duc o viață normală și că mă simt foarte bine. Nu sînt vanitos, ci dimpotrivă, aș prefera să evit orice publicitate și să trăiesc liniștit. Dar voi încerca să fac tot ce-mi va sta în putință ca să lupt împotriva îndoielii și a scepticismului.

(După „Le Figaro")

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

FLORI DE MAI

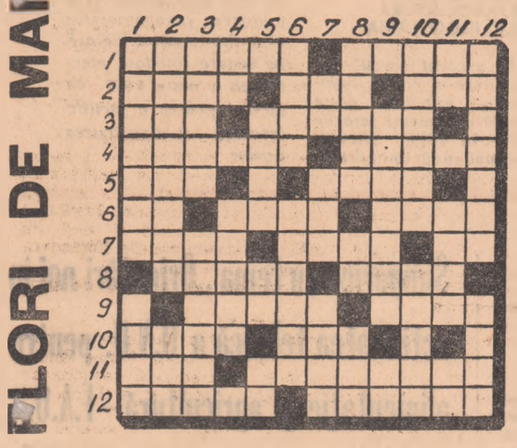

ORIZONTAL : 1) Buchet de flori plăcut mirositoare, albe sau albastru-roșcate — Impodobită primăvara cu flori și muguri ; 2) A pictat „Trandafir într-un pahar" și „Ghiveci cu flori" — Bogăția holdelor (fig.) — Grabă ; 3) Dig de piatră — Zboară din floare în floare ; 4) Imaginare — Plantă erbacee cu flori multicolore, întrebuințată în medicină ; 5) Fir — Numărate la... florărie ; 6) Pronume — Florile dintr-un tablou de Luchian — Un lucru oarecare ; 7) Străjuite de arbori, în parcuri și grădini — Contra... — Cel mai bun ; 8) Inflorescență la unii arbori — Autorul picturii „În grădină" ; 9) Secetos — Specie de grîu ; 10) Unități de greutate — Diminutiv feminin ; 11) A brăzda pămîntul — Nu mă uita ; 12) Limpede, precis (fig.) — În floarea vîrstei (fem.).

VERTICAL : 1) Floarea miresei — Autorul poeziei „Floare albă" ; 2) Floare galbenă... nemuritoare — Din viorele ! ; 3) O floare... mult cîntată — Degajat ; 4) Plantă cu floare albastră — Produs care are la bază florile de salcîm, de tei ș.a. ; 5) „Floare...", arie din opereta Ana Lugojana — Neon — Mod avocalic ; 6) Flori... din drum — Arbuști cu flori roșii-violacee ; 7) La club ! — Delicat — Rămîne dintr-un copac tăiat ; 8) Liliacee cu flori albe strălucitoare și cu miros foarte puternic — Tei ! — Astăzi ; 9) Floare albă sau galbenă — În ton ! ; 10) Arbuști ornamentali exotici, cu flori roșii, roz sau albe — Floare (fig.) ; 11) Flori de... coacăz ! — Începe odată... cu sfîrșitul lunii mai — Alifie ; 12) Rudă cu paltinul (dim.) — Bunii gospodari o îngrijesc ca pe o floare !

Ion PASCAL

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„LA PĂDURE"

ORIZONTAL : 1) Păduri — Uscat ; 2) Aiun — Lizieră ; 3) Ram — U — Sit — Mt ; 4) C — Balet — Acar ; 5) Aramă — Ari — A ; 6) Ada — I — Cring ; 7) Iovi — Bot — Toc ; 8) Orală — Pasăre ; 9) Rm — Arbore — Ut ; 10) Io — Iri — Rană ; 11) Stancu — Hățiș ; 12) Cărpiniș — Ași.

Combinatul chimic
BORZEȘTI

Județul Bacău
Telefon 1200—1201—1202
(Centrala Oraș Gh. Gheorghiu-Dej)

LIVREAZĂ FĂRĂ REPARTIȚIE
INSECTICIDUL DETOX - 5

(pulbere de prăfuit)

utilizat pentru combaterea insectelor dăunătoare într-un mare număr de culturi. Domeniile mai importante de utilizare ale insecticidului DETOX-5 sînt:

GRÎU : gîndacul ghebos (25—30 kg/ha), buha semănăturilor (25—30 kg/ha), ploșnițele cerealelor (35—40 kg/ha), musca de Hessa (20—25 kg/ha), musca suedeză (20—25 kg/ha).

PORUMB: rățișoara porumbului (35—40 kg/ha).

OVĂZ : gîndacul ovăzului (20 kg/ha).

LUCERNĂ : gărgărița frunzelor de lucernă (20—25 kg/ha), țînțarul lucernei (20—25 kg/ha), gărgărița lucernei (25 kg/ha).

TRIFOI : gărgărița frunzelor de trifoi (20—25 kg/ha), gărgărița trifoiului (25 kg/ha), gărgărița florilor de trifoi (25—30 kg/ha).

RAPIȚĂ: viespea rapiței (20 kg/ha), gîndacul roșu al rapiței (15—20 kg/ha), gîndacul lucios al rapiței (25 kg/ha).

IN : puricele inului (15—20 kg/ha).

CÎNEPA : puricele cînepii (15—20 kg/ha).

VIȚĂ DE VIE : molia strugurilor (35—40 kg/ha), cochilisul (35—40 kg/ha).

SFECLĂ : gărgărița sfeclei de zahăr (35—40 kg/ha), gîndacul negru al sfeclei (25—30 kg/ha), molia sfeclei (25—30 kg/ha), puricele sfeclei (15—25 kg/ha).

CARTOFI: gîndacul din Colorado (35—40 kg/ha).

MAZĂRE: gărgărița mazărei (25—30 kg/ha), buha mazărei (25 kg/ha).

VARZĂ: fluturele alb al verzei (15—20 kg/ha), puricii de pămînt (15—20 kg/ha), ploșnițele verzei (15—20 kg/ha), molia verzei (15—20 kg/ha), musca verzei (15—20 kg/ha), buha verzei (20 kg/ha).

MORCOVI : musca morcovului (35—40 kg/ha).

CEAPĂ: musca cepei (25 kg/ha).

Preț de vînzare = 2 080 lei/tonă.

Aplicarea insecticidului DETOX-5 se va efectua respectînd instrucțiunile organelor agricole și sanitare.

— viteză de regim : 40 km pe oră ; viteză maximă : 55 km pe oră.
— consum benzină : 1,8 litri la 100 km.
— costul transportului a două persoane (145 kg) pe o distanță de 10 km inclusiv uzura pieselor este de cca. 0,45 lei.
— preț : 4 190 lei.
— se vinde și cu plata în rate.

INTREPRINDEREA
FLARO

execută

● stilouri
● un bogat sortiment de flori în variate culori: trandafiri, margarete, maci, garoafe, lalele, brebenei, anemone, gerbere, lăcrimioare, liliac.

Florile au rezistență mare față de căldură și umiditate.

Au miros aromatic și persistent. Pot fi spălate fără pericol de deteriorare.

UZINA DE REPARAȚII
BALȘ, JUDEȚUL OLT

Produce și livrează pe bază de repartiție:

FORJĂ FIXĂ CU 2 FOCURI

destinată încălzirii diferitelor materiale ce se pot prelucra la cald, prin forjare.
Aerul necesar forjei este produs de un ventilator coaxial cu un electromotor ce se află montat sub forjă. Aerul este adus la vetre prin conducte cu diametrul de 60 mm. Debitul poate fi reglat cu un miner care închide sau deschide orificiul de intrare a aerului în vatră.

CARACTERISTICI TEHNICE
— Greutatea 250 kg
— Puterea electromotorului 1 kW
— Turația electromotorului 1400 rot/min.
— Tensiunea 380—220 V

DIMENSIUNI DE GABARIT
— Înălțimea 850 mm
— Lățimea 820 mm
— Lungimea 2000 mm
Forja dispune de 2 vetre

Adresați comenzile dv. la Consiliul Superior al Agriculturii, Direcția Generală de Aprovizionare Tehnico-Materială București, B-dul Magheru nr. 6—8 — Sectorul 1.

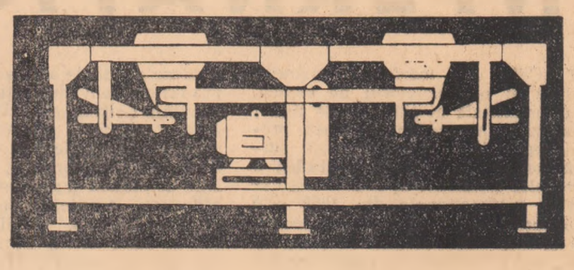

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

anunță pentru data de 10 iunie 1968, ora 8 dim. scoaterea la concurs a postului de maistru principal — specialitatea electrotehnică, la sediul institutului din bd. Agronomilor nr. 6, București-Băneasa.

Actele de studii, stagiu și sănătate vor fi depuse cu 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Informații suplimentare se primesc la serviciul plan și organizarea muncii, telefon 33.56.60.

CULEGEȚI ȘI VALORIFICAȚI MELCI VII

● Cooperativele de consum achiziționează orice cantități de melci vii comestibili, de culoarea cafelei cu lapte și cu gura cochiliei de 28 la 38 milimetri.
● Culegeți cantități cît mai mari de melci pentru a vă asigura venituri suplimentare în gospodărie.

LA IARBA VERDE...

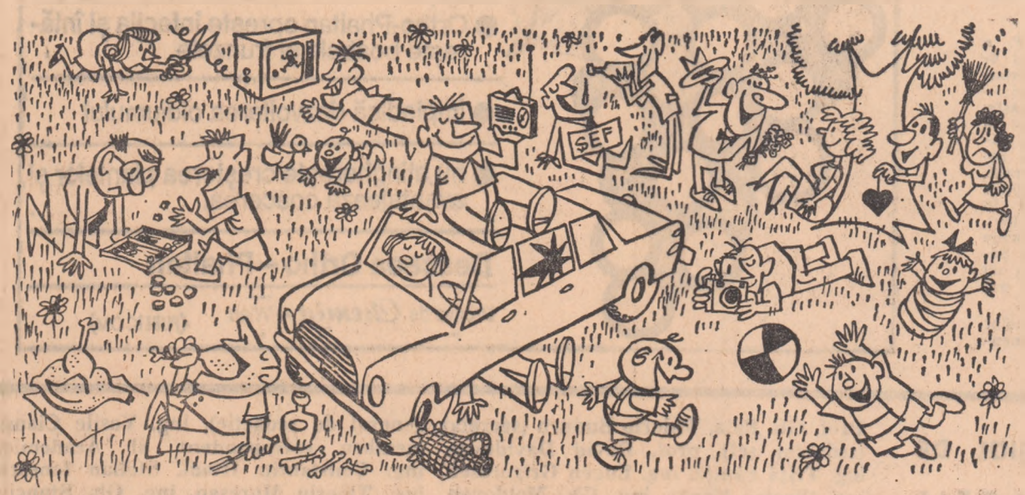

Desen de Nic. NICOLAESCU

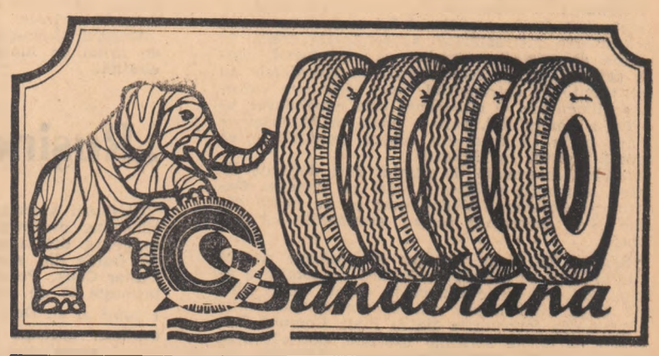

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"
fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze și tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderență sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.
— Anvelope pentru autoturisme cu carcasă din cord nylon, care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.
— Anvelope pentru autocamioane cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.
Rețineți : DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor !

Telefon : 23 42 80. Telex : 276.

AGRICULTURA PE GLOB

ROMÂNIA PE ORBITA COMERŢULUI INTERNAŢIONAL

ÎN ACEST AN, mărfurile româneşti cuprinse în nomenclatorul de export, vor fi prezentate la peste 60 de tîrguri şi expoziţii internaţionale. Acest program depăşeşte de 3 ori numărul participărilor din 1960. Aria geografică a prezenţelor României la tîrgurile şi expoziţiile internaţionale din 1968 este foarte largă, oglindind politica economică şi comercială a ţării noastre, de dezvoltare a legăturilor economice cu toate ţările pe baza principiului respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, a egalităţii în drepturi şi avantajului reciproc.

Pentru acest an s-a prevăzut expunerea produselor româneşti la 12 tîrguri organizate în ţările socialiste ; tot la 12 se ridică şi numărul participărilor în diverse ţări din Africa şi Asia ; în ţările capitaliste din Europa vor fi organizate 34 de expuneri.

În afara acestor participări, trebuie să mai amintim cele patru expoziţii permanente, cuprinzînd produse ale industriei constructoare de maşini, produse chimice, petroliere şi bunuri de larg consum deschise în oraşele Accra (Ghana), Beyruth (Liban), Teheran (Iran) şi Karaci (Pakistan). Programul anului 1968 este completat şi cu alte acţiuni, printre care expoziţia permanentă de maşini şi utilaje de la Düsseldorf, (R. F. a Germaniei) expoziţia cu vînzare de produse româneşti de pe aeroportul Orly din Paris, ca şi expoziţiile cu vînzare la unele din marile magazine din Zürich, Berna şi Bruxelles.

O bună parte din prezenţele la tîrguri şi expoziţii internaţionale ale ţării noastre în acest an, se desfăşoară în primul semestru, mai exact în intervalul ianuarie-iulie. Astfel, după participările care au avut loc la Köln (expoziţia de mobilă şi produse lemnoase), Gand (expoziţie de textile şi încălţăminte), Madras (expoziţie care a prezentat în special maşini şi utilaje, produse chimice), Nürnberg (expoziţie de jucării), Tripoli (expoziţie generală, cuprinzînd produse din toate sectoarele economiei), Frankfurt/Main (expoziţie de bunuri de consum), Leipzig (expoziţie de maşini şi utilaje, precum şi produse ale celorlalte ramuri industriale), Utrecht (expoziţie de bunuri de consum), Londra (expoziţie de mobilă şi produse de artizanat), München (expoziţie de produse artizanale, ceramică, mobilă), Osaka (în cadrul unui oficiu comercial cu prezentare de mostre), Milano (o amplă expoziţie cuprinzînd produse din majoritatea sectoarelor industriale, dar mai ales din industria constructoare de maşini şi chimică), Paris (expoziţie de maşini-unelte) se desfăşoară în continuare o susţinută activitate pentru realizarea următoarelor participări din această primă etapă.

Astfel, în lunile ce vin mărfurile româneşti vor fi expuse din nou la Paris, în cadrul unei expoziţii de carte. În continuare, se vor putea viziona la Bruxelles — ampla expoziţie generală a României, la Hanovra ca şi la Belgrad — expoziţii specializate de maşini şi utilaje, la Göteborg — o expoziţie de bunuri de consum, iar la Novi Sad şi Budapesta expoziţii de maşini agricole şi respectiv de maşini şi utilaje. Seria participărilor din prima jumătate a anului se va încheia cu expoziţiile ce se vor organiza în cadrul tîrgurilor internaţionale de la Varşovia (carte), Barcelona (tîrg general cu expunere de mărfuri din toate sectoarele economice), Tel-Aviv (bunuri de consum), Poznan (maşini şi utilaje) şi Trieste (mobilă).

PRINTRE numeroasele şi variatele produse româneşti care fac obiectul expunerilor întreprinderilor de comerţ exterior din ţara noastră la tîrgurile şi expoziţiile internaţionale, un loc important îl deţin produsele destinate modernizării agriculturii, precum şi cele furnizate de agricultură şi livrate pe piaţa externă fie în stare naturală, fie prelucrate industrial.

Referindu-ne la această categorie de mărfuri, este necesar să subliniem, înainte de toate poziţia pe care tractoarele şi maşinile agricole româneşti şi-au cîştigat-o de mulţi ani pe piaţa internaţională. Acest lucru este demonstrat de faptul că numărul ţărilor importatoare de tractoare româneşti se ridică în prezent la 55 situate în Europa, Asia, Africa, America Latină şi Oceania.

De o bună apreciere în străinătate se bucură şi alte utilaje agricole printre care cultivatoarele, plugurile, maşinile de împrăştiat îngrăşăminte, grapele cu discuri etc. care, alături de tractoare, lucrează în tot mai multe ţări din lume.

În prima jumătate a anului în curs, urmînd tradiţia în acest domeniu, la multe din tîrgurile amintite mai sus, au fost expuse sau urmează a fi expuse maşinile şi utilajele agricole româneşti. Ne referim, în acest sens, la tractoarele universale U—450 de 45 CP, U-520 de 52 CP, U-650 de 65 CP, toate pe pneuri, S-650 de 65 CP pe şenile, autotractorul de 5 tone, precum şi la diverse tipuri de utilaje agricole printre care : cultivatorul purtat universal CPU-4, 2, plugul purtat PP3-30 M, maşina de împrăştiat îngrăşăminte MIC-1, grapa cu discuri GD-3,2 prezente la Madras, Tripoli, Leipzig, Milano, Novi Sad, Barcelona, Poznan.

O altă categorie de utilaje cu o largă utilizare în agricultură şi în irigaţii o formează pompele şi electropompele de tip Sadu, Hebe, Terma, PCH etc expuse de asemenea în aceste luni la tîrgurile profilate pe maşini şi utilaje.

Vorbind despre categoria tot mai mai largă de mărfuri destinate modernizării agriculturii şi implicit creşterii producţiilor la hectar, nu putem trece cu vederea produsele chimice şi mai ales îngrăşămintele şi antidăunătorii fabricaţi în prezent în cantităţi tot mai mari de industia noastră chimică. Astfel, la Madras, Tripoli, Leipzig, Milano, Göteborg, Barcelona au fost şi vor fi expuse mostre de îngrăşăminte şi antidăunători pentru agricultură ca : azotat de amoniu, uree granule, criptodin, detox, superfosfat ş.a.

Firesc că la tîrgurile cu caracter general sau la cele de bunuri de consum, au fost prezentate şi posibilităţile de export ale sectorului nostru agricol, precum şi ale industriei alimentare din ţara noastră, industrie care îşi bizuie activitatea şi dezvoltarea sa pe succesele tot mai mari ale agriculturii socialiste.

CEEA CE merită relevat în mod deosebit din analiza, chiar şi sumară, a prezenţelor ţării noastre la aceste manifestări internaţionale, este faptul că din punct de vedere al structurii mărfurilor expuse, ponderea cea mai mare o deţin produsele industrializate şi în special cele realizate în industria construcţiilor de maşini, reflectare firească a dezvoltării cu precădere a industriei grele şi o garanţie a progresului nostru economic neîntrerupt.

N. SCUTARU

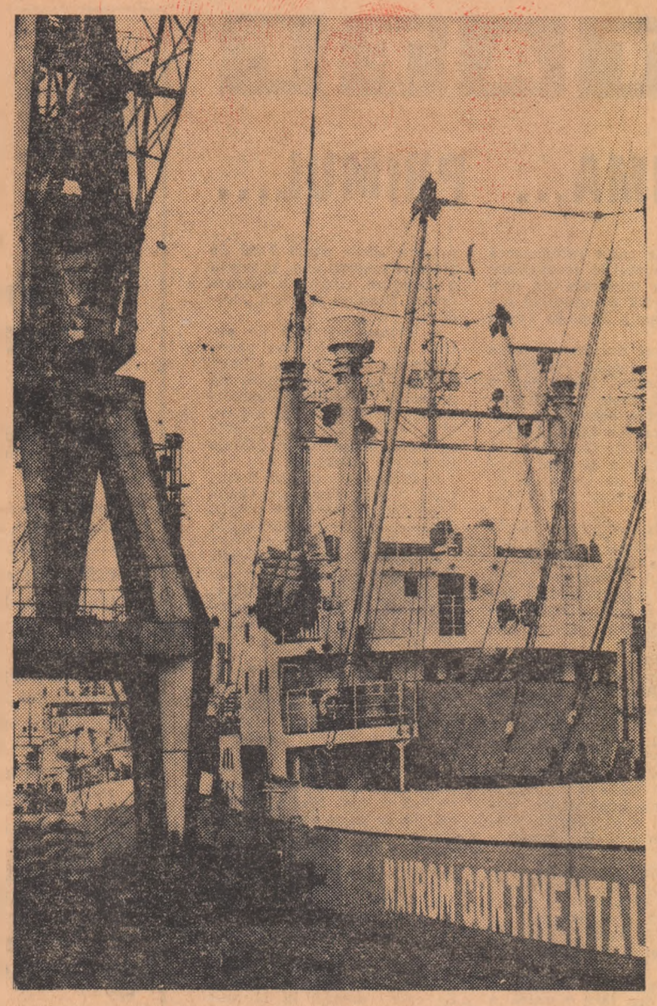

Dezvoltînd relaţii comerciale cu peste 100 de ţări, România participă tot mai activ la circuitul mondial al valorilor materiale şi spirituale. Între anii 1950—1967, volumul schimburilor comerciale a crescut de circa 6,5 ori. El urmează să crească, în anul în curs, cu peste 10 la sută, comparativ cu realizările anului trecut. Una din principalele căi prin care se face schimbul de mărfuri dintre România şi alte ţări este calea maritimă. Nu de mult, vasul comercial românesc „Sibiu" — încărcat cu cherestea şi alte produse — a pornit din portul Constanţa, pe drum de apă, spre porturi din Franţa, Anglia şi Belgia. Iată-l, în timpul descărcării mărfurilor, în portul belgian Anvers.

VEŞTI DIN ŢĂRILE SOCIALISTE

INGRĂŞĂMINTELE COMPLEXE ÎN AGRICULTURA U.R.S.S.

În vederea creşterii producţiei agricole, în U.R.S.S. industria îngrăşămintelor chimice este orientată spre înlocuirea îngrăşămintelor simple — cu amestecuri de îngrăşăminte şi cu îngrăşăminte complexe. Ultimele vor reprezenta în 1970, 37 la sută, iar în 1975, 54 la sută din producţia totală. În acest scop se modifică procesul tehnologic şi se construiesc noi uzine. Se prevede fabricarea a 16 tipuri de îngrăşăminte complexe din care numai 5 vor reprezenta 6,9 milioane tone de substanţă activă din totalul de 9,9 milioane tone. În medie, concentraţia acestor îngrăşăminte va fi de 48.2 la sută.

LOCUINŢE NOI PENTRU ŢĂRANII DIN R.P.D. COREEANĂ

În anii puterii populare, sute de mii de familii de ţărani cooperatori coreeni s-au mutat în locuinţe noi, confortabile. La accelerarea amenajării satelor coreene a contribuit construcţia de locuinţe din panouri prefabricate. Potrivit calculelor economiştilor, aceasta permite să se economisească aproximativ 40 la sută din forţa de muncă şi peste 80 la sută din materialele lemnoase. Metoda construcţiei de locuinţe din panouri prefabricate a fost aplicată pentru prima oară în condiţii rurale de direcţia de construcţii din Pukchong.

MECANIZAREA ÎN AGRICULTURA R.S.F. IUGOSLAVIA

În prezent parcul de tractoare al R.S.F. Iugoslavia numără peste 46 000 de maşini faţă de 2 500 în 1939. Nivelul cel mai înalt de mecanizare al agriculturii a fost realizat în Voievodina — grînarul ţării — unde, pînă la eliberare, lucrau numai 300 de tractoare iar acum — peste 16 000.

A fost creat şi un parc de 11 500 de combine, faţă de numai cîteva zeci înainte de eliberare.

SPORIREA PRODUCŢIEI DE OUA ŞI CARNE DE PASĂRE ÎN R. P. BULGARIA

Datorită introducerii hibrizilor în creşterea păsărilor, în R.P. Bulgaria producţia medie de ouă în gospodăriile agricole de stat a fost în 1966 de 267 bucăţi. Sporuri însemnate au fost obţinute şi în producţia de carne de pasăre. Astfel, într-o cooperativă din apropiere de Sofia, în 1966 s-au produs 1 milion de cocoşei de carne, totalizînd o greutate de 1 700 tone de carne. Pentru anul 1970 se prevede producerea a 100 000 tone carne de pasăre. În această privinţă se vor construi 16 combinate avicole pentru îngrăşarea intensivă a păsărilor.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE ÎN R. P. ALBANIA

Unul din obiectivele importante ale celui de-al patrulea cincinal al R.P. Albania îl constituie ameliorarea cîmpiei Hoxhare, prin secarea bălţilor şi irigarea terenurilor recuperabile în cîmpiile joase ce se întind între Viossa şi Seman. Mecanizarea lucrărilor este deja avansată. Peste 95 la sută din lucrările de terasament, au fost mecanizate prin folosirea excavatoarelor şi a altor maşini. Se are în vedere totodată efectuarea a peste 2 000 de lucrări pentru a facilita trecerea şi distribuirea apelor.

FIAT PANIS!

OMENIREA LUPTĂ ŞI SPERĂ

Problema alimentaţiei este problema care preocupă cel mai mult omenirea în epoca noastră. În ciuda marilor progrese ale ştiinţei şi tehnicii agricole, cea mai mare parte a populaţiei globului suferă încă de foame şi subnutriţie.

Totuşi, este evident că problema alimentară priveşte, în primul rînd, ţările slab dezvoltate.

Din datele asupra situaţiei alimentare mondiale pe 1965—1967, publicate de O.N.U., reiese că producţia alimentară actuală pe locuitor în ţările Asiei, Africii şi Americii Latine depăşeşte cu foarte puţin nivelul antebelic şi, în ultimii ani, tinde să scadă. Astfel, producţia alimentară mondială pe 1966 (ultimul an despre care există date complete) a crescut, faţă de anul precedent, cu 4 la sută. Această creştere a fost de 6 la sută în ţările dezvoltate şi de mai puţin 1 la sută în ţările în curs de dezvoltare. Producţia alimentară pe locuitor în ţările slab dezvoltate a scăzut în 1966 cu circa 4 la sută faţă de nivelul maxim din 1964 şi a fost cea mai mică din 1957 încoace.

Situaţia alimentară îngrijorătoare din ţările slab dezvoltate şi agravarea ei evidentă în ultimii ani, care a figurat şi pe ordinea de zi a celei de-a doua sesiuni a Conferinţei O.N.U. pentru comerţ şi dezvoltare de la New Delhi, sînt acum de notoritate publică.

Se poate afirma, fără ezitare, că dacă agricultura din ţările slab dezvoltate ar aplica chiar şi realizările medii ale ştiinţei şi agrotehnicii moderne, ar exista alimente suficiente nu numai pentru întreaga omenire actuală, dar şi pentru cele 6—6,5 miliarde de oameni care, după calculele demografilor O.N.U., vor popula planeta noastră în anul 2000.

În cadrul pregătirilor pentru Programul biologic internaţional din 1972, s-au publicat recent calcule interesante cu privire la posibilităţile de sporire a resurselor mondiale de alimente. Reiese că, dacă va fi bine exploatat, la nivelul actual al ştiinţei, pămîntul poate hrăni cîteva zeci de miliarde de oameni. Or, revoluţia tehnico-ştiinţifică modernă se află abia la început.

Din păcate, pentru moment, ţările în curs de dezvoltare nu au posibilitatea să beneficieze de roadele acestei revoluţii. Nu e, însă, vorba numai despre locuitorii acestor ţări. Pretutindeni, şi în ţările capitaliste dezvoltate, există mulţi oameni care suferă, care speră, care luptă. Tuturor acestora le sînt închinate rîndurile care urmează.

Realităţi africane

Deşi 80 la sută din populaţia continentului african lucrează în agricultură, ea nu reuşeşte încă să se alimenteze pe sine.

Cum se explică aceasta ?

Dominaţia îndelungată a colonialismului a transformat ţările „continentului negru" în anexe agricole ale metropolelor apusene. De aceea, la o serie de culturi comerciale ca : bumbacul, sisalul, cafeaua, cacao, ceaiul şi altele, suprafeţele au fost mărite în detrimentul celor destinate culturilor alimentare. O altă cauză este exploatarea abuzivă a pămîntului, care a făcut ca humusul — şi aşa puţin în solul din Africa tropicală — să dispară încetul cu încetul.

Întinderi însemnate de pămînt sînt deţinute de către companiile străine în ţări ca Nigeria, Camerun şi Coasta de Fildeş, ceea ce nu poate rămîne fără consecinţe pentru economiile lor naţionale.

Adeseori, în ţările apusene se vorbeşte despre ajutorul care se acordă dezvoltării economice a acestor ţări. La ce se reduce în esenţă acest ajutor ? După cum reiese din documente publicate, cu privire la raporturile dintre Piaţa Comună Europeană şi ţările africane asociate, potrivit prevederilor pentru 1965—1970, din cei 3 925 000 dolari destinaţi „îmbunătăţirii" agriculturii africane, 2 365 000 sînt prevăzuţi pentru sporirea producţiilor de ulei de palmier, de bumbac. Ambele sînt destinate exportului.

În acest caz, popoarelor africane ce le rămîne ? Ceea ce reuşesc să importe. O serie de ţări ca Ghana (aproape 20 la sută), Coasta de Fildeş (15 la sută), Somalia (33 la sută) şi Congo Brazaville (78 la sută) sînt nevoite să importe produse alimentare în proporţiile amintite.

Într-o serie de ţări (Algeria, R.A.U., Tunisia, Tanzania), guvernele au trecut la naţionalizarea pămînturilor şi la reforma agrară. În acest fel, statele respective realizează controlul asupra producţiei agricole.

Drumul ţărănimii africane spre bunăstare este un drum de luptă, de speranţă şi de voinţă neclintită.

„Ruşinea naţiunii"

Scriitorii americani Philip Stern şi George de Vincenta prezintă în cartea „Ruşinea naţiunii" existenţa dramatică a unei familii de culegători de fasole din statul Florida. Numele mamei e Esther Cook. Pentru un coş de fasole culeasă, ea primeşte 60 de cenţi. Lucrează împreună cu cei 4 copii ai ei. Deşi există legi care interzic munca copiilor, aproape 1 milion de copii lucrează pe cîmp. Mulţi dintre ei se îmbolnăvesc, căci aproape 20 la sută din îmbolnăvirile şi accidentele care se produc în agricultura Californiei sînt ale copiilor pînă la 16 ani, care muncesc pe cîmp.

În acest tablou sumbru o situaţie aparte o deţin cei aproape 1,5 milioane de muncitori agricoli care, fiind bolnavi, cunosc cel mai mult nedreptăţile şi viscitudinile vieţii. Ei nu au locuinţe, iar copiii lor nu pot merge la şcoală. Ei muncesc pe an, în medie, numai 100 zile. Deşi bolnavi, în fiecare primăvară ei se îndreaptă de la sud la nord în goana după „sezon". Toamna se întorc acasă într-o situaţie tot atît de incertă. Cei cîţiva dolari cîştigaţi abia le ajung pentru a se înapoia în sud. Legile americane nu asigură asistenţă medicală pentru muncitorii agricoli, deşi aici au loc cel mai mare număr de accidente profesionale.

Deziderate rămîn

Nu de mult, la Sevilla a avut loc o şedinţă a Alianţei naţionale a agricultorilor şi a crescătorilor de animale din Spania. Printre altele, cu acest prilej s-a cerut elaborarea unei legiferări a muncii ţărăneşti, crearea asigurărilor sociale şi lichidarea şomajului de masă în rîndul acesteia. Toate aceste deziderate sînt vechi de peste 30 de ani.

În Spania contemporană, la un număr de 2,8 milioane de ţărani revin mai puţin de 46 la sută din pămîntul arabil, în timp ce 50 000 de moşieri, adică mai puţin de 2 la sută din numărul total al agricultorilor, dispun de 54 la sută din pămînt. La fiecare hectar arabil există de 5 ori mai puţine mijloace decît în celelalte ţări capitaliste ale Europei. Dintr-o ţară exportatoare de produse agricole, Spania a devenit astăzi o ţară importatoare. Astfel 65 la sută din import este reprezentat de carne, cereale, tutun şi vin. În ultimii 30 de ani a scăzut foarte mult şi şeptelul.

Sînt semnele unui declin în care dezideratele nu pot decît să rămînă simple deziderate.

Nici o perspectivă

Frămîntări în rîndurile ţărănimii din R. F. a Germaniei. Mai mult de 700 reprezentanţi ai acesteia au manifestat la începutul lunii februarie cu „steaguri negre" — simbol al sărăciei — împotriva politicii agrare care îi nemulţumeşte. După această demonstraţie, care a avut loc la Bad Oldesloe, a fost organizat un miting al ţăranilor, la Otterndorf şi apoi altele în diferite regiuni ale ţării. Referitor la aceste demonstraţii, ziarul „Die Welt" remarca cu amărăciune : „Mulţi dintre aceşti ţărani nu au nici o perspectivă în viitor, nici pentru ei şi nici pentru copiii lor".

La începutul lunii martie într-o serie de oraşe din landurile vest-germane Schleswig-Holstein, Saxonia inferioară, Baden-Württemberg, Bavaria au avut loc o serie de acţiuni, care au reunit mii de locuitori ai satelor.

Ţăranii protestează mai ales împotriva efectelor negative pe care le au asupra lor aranjamentele făcute în cadrul Pieţei comune agricole.

Elanul tinerilor agricultori

Asociaţia naţională a cluburilor tinerilor agricultori din Peru, care numără peste 12 000 de membri, a devenit cunoscută pentru iniţiativa membrilor ei în promovarea noului în agricultură.

30 de tineri grupaţi în clubul agricol din localitatea Huancha, situată la cîţiva km. de Huancayo, au decis să renunţe la mijloacele tradiţionale, folosite şi de strămoşii lor încă cu mii de ani în urmă. În acest scop, ei au introdus sămînţă selecţionată, îngrăşăminte şi insecticide. Rezultatele au fost grăitoare : recolta de cartofi a fost dublă faţă de a celorlalţi cultivatori din regiune.

Elanul caracterizează pe tinerii agricultori şi în alte regiuni ale ţării. Ei lucrează în avicultură, creşterea bovinelor, porcinelor, construind ferme care corespund tot mai bine regulilor tehnice moderne. Este şi aceasta o formă de luptă pentru mai bine, de împlinire, cu forţe proprii, a unor vechi nădejdi.

Simpozion cu tema „Orientări noi în activitatea tehnică a O.N.U. pentru alimentaţie şi agricultură — F.A.O."

Comitetul Naţional al Republicii Socialiste România pentru F.A.O. şi Consiliul Naţional al Inginerilor şi Tehnicienilor au organizat vineri după-amiază un simpozion cu tema „Orientări noi în activitatea tehnică a Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru alimentaţie şi agricultură — F.A.O.".

În cadrul acestui simpozion dr. ing. O. Feneşan, secretarul Comitetului Naţional pentru F.A.O., ing. Al. Covor, director general ştiinţific al I.C.C.A., prof. dr. Gh. Băia, director ştiinţific al I.C.Z., şi ing. N. Petrescu, director adjunct ştiinţific al Institutului de economie agrară, au prezentat referate despre rolul F.A.O. în intensificarea schimbului de experienţă în domeniul tehnico-ştiinţific din agricultură, activitatea tehnică desfăşurată în dezvoltarea producţiei vegetale şi animale, în rezolvarea problemelor privind nutriţia, precum şi cu privire la contribuţiile organizaţiei la soluţionarea problemelor economice în agricultură.

Chiar şi în ani grei de atac de peronospora şi de botrytis s-a dovedit mereu: că .

Ortho-Phaltan

poate într-adevăr mai mult!

- eficacitate sigură împotriva peronosporei, botritisului şi a pseudopeziza tracheiphila în afară de acestea
- Ortho-Phaltan opreşte infecţia şi întăreşte boabele şi frunzele
- împiedică dezvoltarea oidiumului
- nu stinghereşte creşterea plantelor şi, avantajează coacerea.

Deaceea Ortho – Phaltan

Produs de Chemia – Wien (PUBLICOM)

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000